

380

380

அர்ச்சுனன்
சண்டை நாடகம்

துரியோதனன்
கொல்பங்கம்

மலர்மகள் பதிப்பு
இதன் விலை] [அனா 12

O-2NRN, A

N47

102648

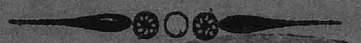

உ
கண்ணன் துணை

துரியோதனன் கொர்வபங்கம் என்னும்

அர்ச்சுனன்

சண்டை நாடகம்

திருக்கோவிலூர் தாலுக்கா தேவனூர் இராமம்

சுப்பராயலுநாயுடு குமாரர்

நாடக உபாத்தியாயர்

இராமசாமி நாயுடு அவர்களால்

இயற்றப்பட்டதை

அமரம்பேடு. இராஜரத்தின முதலியார்

மலர்மகன் விவர அச்சுக்கூடம்

சென்னை

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்]

1947

[அலை அணு 12

23, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத்திபர்கட்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில், ம-ா-ாஹீ, திருக்கோவினார் தாலுக்கா தேவனூர்கிராமம் சுப்பராயலுநாயுடு குமாரர் நாடக உபாத்தியாயர் இராமசாமிநாயுடு அவர்களால் இயற்றிய “துரியோதனன் கெர்வபங்க மென்னும் அர்ச்சுனன் சண்டை நாடகம்” ஆகிய இப்புத்தகத்தை ஷெயாரிடம் சகல சுதந்தரமும்பெற்று அடியிற் கண்ட என்னால் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளேன். இப்புத்தகத்தை மகாகனம் பொருந்திய கவர்ன்மெண்டார் அவர்கள் சட்டப் படி காரிசைட் செய்திருக்கின்றேன். ஆகையால் இப்புத்தகத்தை என்னுத்தரவின் நி யாரும் அச்சிடக்கூடாது.

இப்படிக்கு

அ. இராஜரத்தின முதலியார்.

கண்ணன் துணை

துரியோதனன் கொர்வபங்கமென்னும் அர்ச்சுனன் சண்டை நாடகம்

மாரியம்மன் கவி

பாரினில்வளமும்செல்வம் பல்குதர்க்கமைந்ததான
பாரிரீர்வளமுமாதி வளமெலாஞ்செழித்துவாழி
கூரியதவத்தின்மிக்காள் கூறியவரமேற்கொண்ட
மாரியம்மையைதாள்போற்றி வாழ்குவம்வம்மின்பாரீர்.

கவி

எத்திசையெவரும்போற்றும் எமதுதேவனூரில்லங்கும்
நத்தியரீர்கால்கோவில் நண்ணிவீற்றிருந்துவந்து
பத்திசெய்யடியாரவேண்டும் பண்பெலாம்அருளிகார்க்கும்
முத்துமாரியின்பாதம் முடிக்கணிந்துய்வோம்வாரீர்

சண்முகன் துணை

விருத்தம்

நஞ்சண்டபரமருக்கு நஞ்சதனாகத்தோன்றி
கஞ்சனைச்சிறையிலவைத்த கந்தனேஉன் தாள்போற்றி
பஞ்சையான்சொல்லிலொன்று பழுதுகள்வந்திடாமல்
தாளத்திலிருந்துகார்ப்பாய் தயாபராபோற்றிபோற்றி.

கண்ணன் துணை

விருத்தம்

முலமென்றழைத்தயானை முக்கியமுதலைக்காக
காலனைப்போலவந்த கண்ணனேகழல்பணிந்தேன்
பாலகன்கதைபாட பரந்தாமாகருணைவைத்து
ஞாலத்திலிருந்துகார்ப்பாய் தயாபராபோற்றிபோற்றி.

விநாயகர் வருகிற கவி

சிரசினில்மகுடமின்ன திருமுடியலங்கரித்து
ஆருவாகனத்திலேறி அருமறைமுனிவர்பாட
இந்திரதேவர்போற்ற இருபுறம்கணங்கள்சூழ
கரிமுகமுடையவேத கணபதிவருகின்றோ.

துரியோதனன் கொள்வபங்க மென்னும்

விநாயகர் தரு

கெங்கையணியுமீசன்	மங்கைசிவகாமிபாலன்	
கீர்த்திபிரதாபன்வந்தார்	ஐங்கரமூர்த்தி	
கீர்த்திபிரதாபன்வந்தார்		கெ
போதநாதவிநோதன்	பொங்கமுடனணிந்த	
பூச்சக்கரக்குடைகவிக்கவே	ஐங்கரமூர்த்தி	
பூரித்துகொலுவில்வந்தாரே		கெ
ஆனைமுகமிலங்க	அழகுபுஜங்கள் துன்ன	
சேனைதளங்கள் சூழ	சித்தமுடன்சபையில்வந்தேன்	கெ
தண்டைகடகமாட	தரளமத்தளம்போட	
அண்டையிற்மாதராட	அழகாய்சாமரைபோட	கெ
வேலவர்தனக்குழுத்தோன்	வீதியில்நின்றகார்த்தோன்	
பாலன்ராமசாமிதன்னை	பாதுகாக்கசபையில்வந்தேன்	கெ

துரியன் வருகிற கவி

முடிபெற்றவீரரெல்லாம் நடுங்குந்தீரன்
முரசுடங்காநமரிசின்னம் பேரிபாட
கெடிபெற்றமன்னவனும் சகுனிகர்ணன்
கெம்பீரதம்பியர்கள் சேனைசூழ
அடிபெற்றவீரமணி கலகலென்ன
ஐவரையும்ஆரண்யத்தில் காணவென்று
துடிபெற்றதுரகமணி ரதத்திலேறி
துரியபூபதிசபைக்கு வருகின்றேனே.

துரியன் தரு-அடதாளம்-சாப்பு

அஸ்தினுபுரத்தையாளும்	அரவக்கொடிபடைத்த	
அரசன்கொலுவதாகினார்	துரியபூபன்	
அரசன்கொலுவதாகினார்		
அண்டமண்டலமெல்லாம்	கண்டுளனைவணங்க	
அதிபெலதுரியனும்வந்தேன்	கொலுசம்பரமதாக	
அதிபெலதுரியனும்வந்தேன்		
சுருள் அண்டரெண்டமெனைக்	கண்டுவணங்கிட	
மண்டலத்தோர்க்கு	வந்துபணிந்திட	அஸ்
கண்டோர்நடுங்கிடவே	காலருத்திரனென்ன	
கடுங்கோபங்கொண்டவாரானே	துரியபூபன்	
கடுங்கோபங்கொண்டவாரானே		
சுருள் கவலையுடனேநான்	காரிருள் தன்னிலே	
தேடிதுடினேன்	கானகத்தன்னிலே	அஸ்

எந்தனைஜையிப்பவர்கள்
எவராகிலும்எனக்கு
வனந்தனிலேநானும்சென்று
கடுமையாகதேடவேண்டுமே
கடுமையுடன்தேடவேண்டுமே

இந்தஉலகிலுண்டோ
எதிரியிருக்கின்றாரா அஸ்
வலுவள்ளலவர்களை
மந்திரிமாரே

சுருள் காட்சியுடனேநான்
தாட்சண்யமில்லாமல்

ஆட்சியாய்ஐவரை
கானகம்ஆட்டவே அஸ்

தூரியன் கவி

மந்திரிமாரேகேளீர் மாநகர்வளப்பெல்லாம்
விந்தையாய்நாமிருந்தோம் விரைவினில்பாண்டவானே
எந்ததோர்வனத்திலவர் இருக்கின்றார்என்றறிந்து
சந்திரதூதர்தம்மை சுருக்கினில் அழைத்துவாராய்.

தூரியன் வசனம்

வாருங்கள் மந்திரிமாரே! நாடுமென்ன பாண்டவர்களை கானகம்
ஓட்டிவைத்தோமே அவர்கள் உயிருடன் யிருக்கிறதும் இல்லாத
தும் தெரியவில்லை. ஆகையால் நமது தூதர்களை அழைத்துச் சங்கதி
சொல்லவேண்டும். ஆகையால் அதிவிரைவாகச்சென்று தூதரை
அழைத்துவாரும் மந்திரிமார்களே.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக தூரியோதனமகாராஜன் உத்திரவிற்படி தூதரை
அழைக்க தூதர் வருகின்றவிதங் காண்க.

தூதர் வருகிற கவி

தூரியனும்அழைத்தசேதி தூரிதமாய்காதில்கேட்டு
பாசமாய்எழுந்திருந்து பலவிதஆடைபூண்டு
காசினியோர்களெல்லாம் கண்டுமேமனம்நடுங்க
வீசியேநடந்துதூதர் விரைவினில்வருகின்றாரே.

தூதர் தரு

தூதர்வந்தாரேசபைதனில்
தூதரும்வந்தாரே
சேதியறிந்திட
தட்டிசல்லடம்
எட்டுதிக்கும்அஞ்சா
மன்னன்அழைத்திட்ட
இன்னவிதமென்று
கத்திகெதையீட்டி
மெத்ததோர்வார்த்தைகள்

தூதர்வந்தாரே
தூன்னிடந்துமே
சீக்கிரமாகவே தூ
கட்டியிறுக்கியே
யிளஞ்சிங்கம்போலவே
சேதிதெரிந்திட
கண்டயறிந்திட
கையினில்கொண்டுமே
பேசியேவிண்டுமே தூ

தூதர் வசனம்

சரணம்சரணம் மகாராஜனே! எங்களை அழைத்தவிதம் இன்ன தென்று தெரிவிக்கவேண்டும் மகாராஜனே.

துரியன் தரு

உங்களை அழைத்தவிதம் தூதுவரே அடா தூதுவரே
உரைத்திடுவேன்உங்களுக்கு தூதுவரே

தூதுவர் தரு

அழைத்தவிபரமதை ராஜனே மகா ராஜனே
அறிவிக்கவேண்டுமையா ராஜனே

துரியன் தரு

அதிவேகமுடன்நீங்கள் தூதுவரே அடா தூதுவரே
ஆரண்யம்சென்றுநீங்கள் தூதுவரே
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் தூதுவரே அடா தூதுவரே
ஆரண்யத்திலிருக்கிறாரா தூதுவரே
இல்லையாவென்றுபார்த்து தூதுவரே அடா தூதுவரே
என்னிடத்திலவந்துசொல்லும் தூதுவரே
ஒன்றும்ஒளியாமலே தூதுவரே அடா தூதுவரே
உற்றதைசொல்லவேண்டும் தூதுவரே அதி

தூதுவர் தரு

அதிவேகமுடன்நாங்கள் ராஜனே மகா ராஜனே
ஆரண்யத்தில்சென்றுநாங்கள் ராஜனே
அதிசீக்கிரமாக ராஜனே மகா ராஜனே
ஐவரைப்பார்த்துவாரோம் ராஜனே அதி

துரியன் வசனம்

கேளும் தூதுவர்களே! நீங்கள் அதிவேகமாகச்சென்று பஞ்ச பாண்டவர்கள் யிருக்கின்றாரா யில்லையா தெரிந்துகொண்டு வந்து பதில் சொல்லும் தூதுவரே.

தூதுவர் வசனம்

அப்படியே பார்த்து வருகிறோம் மகாராஜனே.

நொண்டிச்சிந்து

நடந்தார்தூதுவர்கள் கானகம்
நாடிடும்பஞ்சவரைதேடியேபார்க்க
கடந்தார்மலைகளையும் வேகமாய்
காடுமலைமையேந்திரிகிரிபர்வதம்பார்த்தோம்

காமதேனுவனத்தில்

பஞ்சவரை

கடுமையுடனேபார்த்துஒடியேவந்தோம்

ஆதவன்மதியுங்காணு

வனத்தினில்

ஐவர்பஞ்சபாண்டவரைபார்த்துமேவந்தோம்

தந்தான

து துவர் வசனம்

சரணம்சரணம் மகாராஜனே! பஞ்சபாண்டவர்கள் காமதேனு வனத்தில் யிருக்கின்றார்கள். நாங்கள் பார்த்துவந்தோம் மகா ராஜனே.

துரியன் வசனம்

கேளும் மந்திரிமார்களே! நீங்கள் விரைவாக அரண்மனைக்குச் சென்று என் நல்லம்மானாகிய சகுனிமாமனை நான் அழைத்தாக அழைத்துக்கொண்டு வாரும் மந்திரிமார்களே.

சகுனி வருகிற கவி

வடிவுள்ள துரியபூபன் வந்திடஅழைத்தசேதி
முடுகியேசிலைவாளேந்தி முருகாணிகச்சகட்டி
இடிபோலபேரிபோட எதிரில்லாசேனைசூழ
சல்லரிமுரசுபாட சகுனியும்வருகின்றேனே.

சகுனி தரு

சகுனிராஜனும்வந்தேனே

மிகவடிவினில் அழகிய

சகுனிராஜனும்வந்தேனே

சகுனிராஜனும்வந்தேன்

சற்றும்பயமற்றவீரன்

சித்தமுங்கலங்கிவாட

எத்திசையுங்கொண்டாட

காலருத்திரன்போல

கனகமணிதேரிலேறி

பாலசந்திரன்போல

பதரிகோபமுங்கொண்டு

பம்பைமுரசுபாட

பண்டுரூரனென்றுவாட

உம்பர்மெச்சியேசேனை

உலகமெங்குமேநாட சரு

சகுனி வசனம்

கேளும் மந்திரிமார்களே! நான் வந்திருப்பதாக துரியோதன ராஜனுக்கு தெரிவித்துவாரும் மத்திரியே.

துரியன் தரு

வாரும்வாரும்ஓய்மாமாவே

ஓகோமாமாவே

வந்ததுசந்தோஷந்தான்

மாமாவே

வா

சகுனி தரு

வாழ்ந்திடுவாயேசுகமதாக
வாழ்குவாயினியொரு
ஆழிசூழ்உலகில்மிக்க

வல்லவாரீயே
தாழ்வுவராமலே
அரசர்க்குமேலாக வா

தூரியன் தரு

(அம்பிகா என்ற மெட்டு)

வாழுமென்றுசொன்னதினாலே
ஊழ்வினையெல்லாந்துலைத்தேன்
தாழ்வுகள்வாராமலே

மனமதில்மகிழ்ந்தேன்மேலே
உத்தமனேயுன்னைக்கண்டு
தற்கார்ப்பீர்எந்தன்மரமா

சகுனி தரு

(அம்பிகா என்ற மெட்டு)

மன்னவாதூரியபூபா
இன்னவிதம்என்றுநீரும்
சொன்னதைப்போலமுடிப்பேன்

என்னைஇன்றழைத்ததென்ன
எடுத்துஉரைத்திரானால்
சுந்தரனேதடுத்திடாமல்

தூரியன் தரு-அடதாளம்

காமதேனுவனத்தில்
கானகத்தில்கண்டுவந்தாரே
கானகத்தில்கண்டுவந்தாரே
பஞ்சவரைக்கொல்ல
உற்றதந்திரம்சொல்லவேண்டுமே

கானையந்தபஞ்சவர்கள்
துவர்களும்தான்
பக்ஷமுடன்எந்தனுக்கு
எந்தனின்மாமா கா

சகுனி கவி

சங்கதிகொல்வேன்கேளாய் தாரணியாள் தூரியபூபா
அடர்வனம்தன்னைநாடி அறிந்திடவேணுமிப்போ
சதிருடன்கானகம்நாடி சடுக்கெனபோகவேண்டும்
வெருவிதசேனைதன்னை விரைவினில்கட்டிச்செல்வோம்.

சகுனி வசனம்

கேளும் மருமகனே! நாம் கானகம்சென்று பாண்டவாளை கண்
டோமானால் இன்னும் பதிமூன்றுவருஷம் வனவாசம் ஒட்டிவிடலாம்.
ஆகையால் நமது சேனைகளை தயார்செய்யும் மருமகனே.

தூரியன் கவி

மந்திரிமாரேகேளீர் மனமதில்வெவ்வேறுக
சிந்தனையானுங்கொண்டேன் தெரிவிக்கவேண்டுமிப்போ
சுந்தரவதியிருக்கும் சொகுசுள்ளமாடஞ்சென்று
விந்தைபெருந்திருவாஸ்தன்னை விரைவுடன் அழைத்துவராய்.

துரியன் வசனம்

வாரும் மந்திரிமார்களே! நமது அரண்மனைக்கு சென்று நமது தேவியாகிய பெருந்திருவானையை நான் அழைத்தேன் என்று அதிசீக்கிரமாக அழைத்துவாரு மப்பா மந்திரிமார்களே.

பெருந்திருவானை வருகிற கவி

நாதனும்அழைத்தசேதி நலமுடன்கா தில்கேட்டு
குங்குமகலபம்பூசி கோலமாய்சின்காரித்து
கங்கணகடயம்தோடா கரமதில்மிகவே துண்ண
பெருந்திருவானைமாதா பிரியமாய் வருகின்றேனே.

பெருந்திருவானை தரு

அஸ்தினுபுரத்தையாளும் அரசன் அழைத்தாரென்று
அதிருபவதியும்வந்தேன் பெருந்திருவாள்
அதிருபவதியும்வந்தேன்

குயிலைப்போல்தொனியுடையாள் மயிலைப்போலநடையுடையாள்
கயல்விழிக்குமையும்திட்டி கன்னியும்வந்தேன் அஸ்

பச்சைநிறகண்ணன்தேவி லக்ஷ்மிதனக்குமேலாய்
விசித்திரவடிவமுள்ள மெல்லியும்வந்தேன் அஸ்

வன்மையுள்ளதேவனுரில் வரமும்சிறுபாலானை
ராமசாமிதமிழ்பாடி தையலும்வந்தேன் அஸ்

பெருந்திருவாள் வசனம்

கேளும் தாதிமார்களே! நான் என் நாதரைக் காணவேண்டும்.
ஆகையால் நாம் நந்தவனத்திற்குச் சென்று மல்லிகை முல்லை
இருவாஷி முதலிய புஷ்பங்களை எடுத்து வந்து பாதம் பணிய
வேண்டும். ஆகையால் சீக்கிரம் வாருங்களடி தாதிமார்களே.

பெருந்திருவாள் தரு

(செந்தமிழ் என்றவர்ண மெட்டு)

அருமையுடையதாதி வருகுவாய்எந்தனோடு
அழகாகநாமும்கூடியே நந்தவனம்
இருவரும்செல்வோம் சேடியே

பாசமானநல்ல வாசனைமலர்களை
ஆசையுடன்பரித்து நேசமாய்வருகலாம்

பங்கையகண்ணன்பாதமே துதிகள்செய்து
மங்கையாள்செல்வோம் சுகமே

பெருந்திருவாள் வசனம்

வாரும் தாதிமார்களே! நந்தவனத்தில்சென்று புஷ்பங்களை
எடுத்து வந்தோம் இனி நம்முடைய நாதரை சேவித்துக் கொள்
வோம் தாதிமார்களே.

பெருந்திருவாள் ஓரடி தரு

சருணம் செய்தேன்	நாதனை	
தருணமிது	வேதனை	
கருணையுடன்	எந்தனை	
கார்க்கவேண்டும்	வேதனை	சர

தூரியன் தரு

என்பாதமதில்	போற்றிசெய்த	
பாலையெந்தன்	பெண்மயிலே	
நீவாழி நன்றாய்	வாழ்ந்திருப்பாய்	
இந்தையகத்தில்	சுகித்திருப்பாய்	என்

பெருந்திருவாள் வேறு தரு

என்னை அழைத்ததேனோ	மன்னவரே ஓகோ மன்னவரே
எனக்கறிய சொல்லவேண்டும்	மன்னவரே

தூரியன் தரு

உன்னை அழைத்தசேதி	பெண்மயிலே அடி பெண்மயிலே
உரைத்திடுவேன் கேளடிநீ	கண்மணியே

பெருந்திருவாள் தரு

உரைக்கும்வார்த்தைகளைன்னு	மன்னவரே ஓ மன்னவரே
உற்றதைநீர் சொல்லவேண்டும்	மன்னவரே

தூரியன் தரு

ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்	கண்மணியே அடி பெண்மணியே
அவர் ஆரண்யத்திலிருக்குறாம்	கண்மணியே

பெருந்திருவாள் தரு

இருந்தாலதம் கென்ன	மன்னவரே ஓ மன்னவரே
அவரை ஈடழிக்கலாகுமோதான்	மன்னவரே

தூரியன் தரு

எந்தனை தடுத்திடாதே	மானே மட மானே
ஏனென் பார்த்துவாறேன்	மானே

பெருந்திருவாள் தரு

போகவேண்டாம் எந்தன் நாதா
ஏகினால் பழிகள் நேருமே
நீர் ஏகினால் பழிகள் நேருமே

ஆகாத கினவு கண்டேன்
என்னிடநாதா

துரியன் தரு

சிந்தைநொந்து வாடலாமோ
சுந்திரனும் சென்று வாரண்டி
சுந்திரனும் சென்று வாரண்டி

எந்தனிட பிராணதேவி
என் பெண்ணே கண்ணே

பெருந்திருவாள் தரு

உந்துனுக்கே துன்பம்வரும்
உருகுதே எந்தன் மனது
உருகுதே எந்தன் மனது

எந்தன்வார்த்தை தடுத்துப்போனால்
என் பிராணநாதா

துரியன் கந்தார்த்தம்

வார்த்தையை தடுத்துச்சொல்லும் வண்டனி குழலினுளே
உலகத்து மன்னரெல்லாம் ஒருமித்து வந்தாலுமே
அனைவரும் என்னைக்கண்டால் அஞ்சியே ஓடுவார்கள்
கண்டேன் நான் கினவென்று,

தரு

கன்னியேதவித்து வாடாதே
கண்டால் வீண்போகாதே

கினவு நீயும்

அன்னவாகனபிரம்மன்
ஆரால்முடியுமோடி

ஐயன் எழுத்தைத்தடுக்க
எந்தனை தடுத்திட கன்

பெருந்திருவாள் கந்தார்த்தம்

விதியதை ஒருவராலும் விலக்கவே போகாதென்றீர்
பதிதனில் அநேகமாந்தர் பாவையாள் வார்த்தைமீறி
எதிரியாய் போனமன்னர் எவரெவர் பிழைத்திட்டார்கள்
கெதியறியாமல் வீணாய்.

தரு

கெட்டுபோகாதீர் மன்னனே
தடுத்துபோகாதீர் சொன்னேனே

எனது மொழி

கட்டழகி உக்கரகண்டி
துஷ்ட கயமுகாகுரன்

கன்னிவார்த்தை மீறிபோன
சேதிதன்னை அறிவீரே கெ

துரியன் கவி

செப்புவேன்வார்த்தையொன்று சேயிழையாளேகேளாய்
அடவுடன்பாண்டவாளை அதாகுதம்செய்யஎண்ணி
பம்பையுடன்பயணமாக பதரியேபோகும்போது
தடுத்துநீபேசவேண்டாம் சல்தியில்வருகவேனே.

துரியன் வசனம்

கேளும் எனது பிராணதேவி! அதோ என்ன நான் நம்முடைய
எதிரியாகிய பாண்டவர்கள்மீது படை எடுத்து அவர்களை அதா
குதம் செய்து வரும்படியாக போகிறபோது, நீ என்னை தடுத்து
அவசகுனம் செய்யவேண்டாம். நீ அரண்மனையில் சென்று உன்
தாதிமார்களுடன்கூடி சுகமாக இருப்பாய். நான் சற்றேரத்தில்
சென்று பாண்டவர்களை அதம்செய்து வருகிறேன் பெண்ணே
பிராணதேவி.

பெருந்திருவாள் கொச்சகம்

மன்னனும் புறியாளும் மன்னவர்கள் தான்வணங்க
மின்னு முடிவதனு வேந்தற்கு வீரியனே
கன்னியரை தனியாய்விட்டு கடுகெனவே போகலாமோ
கர்த்தனே கூடவேதான் கன்னியும் வருகவேனே.

பெருந்திருவாள் வசனம்

கேளும் நாதா! நானும் தங்கனோடுகூட ஆரண்யத்தில் வேடிக்
கைப் பார்க்கவேண்டும். ஆகையால் நானும் உம்மோடு கானகம்
வருகிறேன் நாதா.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக பெருந்திருவாளும் துரியனும் சகுனிமாமனும்
கர்ணனும் பிஷ்மாச்சாரியும் இவர்களெல்லாம் தேரேறி கானகம்
போகின்றவிதம் காண்க.

துரியன் அடதாளம் தரு

அஸ்தினுபுரத்தைவிட்டு	அடவீதனிலேநாடி
ஆசையுடன் ஓடிவாரானே	துரியபூபன்
ஆசையுடன் ஓடிவாரானே	
கெடிபெற்றசகுனிமாமன் கிர்த்தியுள்ளபிஷ்மர்துரோணர்	
கெற்சித்து ஓடிவாராரே	அதிவேகமாய்
கெற்சித்து ஓடிவாராரே	
காமதேனுவனத்தில்	காளைபரைகாணுமலே
கவலைகொண்டு ஓடிவாரானே	துரியபூபன்
கவலைகொண்டு ஓடிவாரானே	

வனமாய்வனங்கள் தாண்டி
மனக்கவலையாக வாரானே
மனக்கவலையாக வாரானே

வந்தோம்வெகுதூரம்தேடி
தூரியபூபன்

ஆறுசுனையை தாண்டி
அடவியில்வந்து சேர்ந்தேனே
அடவியில்வந்து சேர்ந்தானே

தூரும்புதாருவிட்டு
தூரியபூபன்

பொது வசனம்

இவ்விதமாக தூரியோதனன் பானையமிறங்கி யிருக்க துவாரகை
கிருஷ்ணமூர்த்தி காமதேனு வனத்தைநாடி வருகிறவிதங் காண்க.

கிருஷ்ணமூர்த்தி வருகிற கவி

அரிகரிவாசுதேவன் அகிலமோரடியளந்தமாயன்
கரிமுகில்வதனதீரன் கர்குத்தன் அன்பர்களன்பன்
வரிசிலைபலவுந்தாங்கி வடிவானகெருடனேறி
வனத்தினில் தூரியன்வர வைகுந்தன்வருகின்றேனே.

கிருஷ்ணன் தரு

ஆயர்குலத்தில்வந்து அவதரித்திடும் தீரன்
ஆதிநாராயணர்வந்தேன் அண்டமுமோரடியாயளந்தவன்
ஆதிநாராயணர்வந்தேன்

மாயவன் ஐவர்க்கன்பன் மச்சகூர்ம அவதாரன்
மண்ணுவின் னுமளந்த கண்ணன்பத்தவதாரன்
மாதவசீலன் நல்ல யாதவதீரன்

சுருள் காதககார்முக பாதகராவணன் ஆய
சிதரவேமதி சூதவினோதன்

அண்டரெண்டபுவனம் எண்டிசைசராசரங்கள்
அனைத்தும் குகையிலளித்தேன் வெகுவேடிக்கையாக
அனைத்தும் குகையிலளித்தேன்

தரணியையாள ஐவர் தயவாகடயிர்கொடுப்பேன்
சுதமதுவிடுப்பேன் தூரியனை அத்தமதாய்கொடுப்பேன்

சுருள் ரதமுடன்படைகளை சிதரவே அடிப்பேன் ஆ
கதியுடன்குளமதை பரிவுடன்செல்வேன்

வீரஐவர்க்கு தூ துமீரிவி துரராஜன்
வில்லையரனுல்முறிப்பேன் நிலவரைக்காவல்
மல்லரைகாலாலேமெரிப்பேன்

சூரகர்ணனிடத்தில்
துடுக்கானகணைபின்பு
துரைகளும்நாட

சூந்திதனைவிடுப்பேன்
எடுக்காமலேதடுப்பேன்
வேதமறையவர்தேட

சூருள் தரைபுகழ்அஸ்வத்தாடனை அடிக்கிறேன்
கிறுகிறென்றோடவே ரதமதைமுடிக்கிறேன்

ஐய

கிருஷ்ணன் கவி

மாதவாசொல்லக்கேளாய் மாணிலம்புகழயானும்
சீதரன்வனத்தைநாடி சீருடன் அமர்ந்திருக்க
பாதகன் தூரியராஜன் பாண்டவாளேவரையும்தேடி
ஆவலாய் வருகின்றானே அவனைநாமாகாணலாகும்.

வசனம்

கேளுமப்பா மாதவா! இன்றையதினம் தூரியோதனன் ஐவர்
களையும் தேடிவருகிறான். அவன் வருகிறதைப்பார்த்தால் எதோ
சூதுமார்க்கமாக யிருக்கிறது. ஆகையால் நாம் முந்திசென்று அவ
னுக்கு தாகவிடாய் கொடுத்து தண்ணீரில்லாமல் எங்கிலும் செய்ய
வேண்டும். அதுவுமன்றி காமதேனு சூளத்தை இடையர்களிடத்
தில் தெரிவித்து பசுமந்தைகளையும் விட்டு கலக்கும்படி சொல்ல
வேண்டும். நாம் நமது சூருடனேறி கானகம் செல்வோம் வாரு
மப்பா மாதவனே.

கிருஷ்ணன் தரு

ஐவரைக்கார்க்கவென்று
அன்புடன் ஓடிவாராரே
தென்புடன் தேடிவாராரே

ஐயன்மனை திலெண்ணி
கானகமார்க்கம்

இன்றுவந்ததூரியனையான்
பங்கமதுசெய்வேனென்றுமே
பரந்தாமன் ஓடிவாராரே

ஐவ
பாரதமுள்ளவரைக்கும்
அரிசுகிருஷ்ணதேவர்

மண்ணும்வெண்ணையுண்டநாதன்
விண்ணவர்அதிஜெயிக்கவே
வேடிக்கையாய் வந்துமேவிஞர்

ஐவ
மைத்துனர்ஐவரைக்காண
அரிசுகிருஷ்ணதேவர்

பத்தர்சித்தர் நித்தம்போற்றும்
சித்திக்கும் செந்தமிழ்பாடியே
ரசுடிக்கநடந்து வாராரே

ஐவ
பாலன்ராமசாமிபோற்றும்
அரிசுகிருஷ்ணதேவர்

ஐவ

பொது வசனம்

இவ்விதமாக மகாவிஷ்ணு கானகத்தில் இடையர்களிடத்தில்
ஐலத்தை கலக்கும்படி தெரிவித்து ஓரிடம் அமர்ந்திருக்க இப்பால்
தூரியன் தூதுவரைப்பார்த்து ஏதென்று தெரிவிக்கிறவிதங் காண்க.

துரியன் கவி

தூதரேசொல்லக்கீளீர் தொல்லுலகனைத்துஞ்சென்று
ஆதவன்மதியுங்காணு அடர்வனந்தன்னைநாடி
தாகமும்எடுப்பதாலே ஜலமிருக்குந்கிசையைதேடி
சேதிகள்வந்துரைக்க சீக்கிரம்எகுவிரே.

துரியன் வசனம்

கேளும் தூதுவர்களே! நீங்கள் சீக்கிரம்சென்று ஜலமிருக்கும்
கிசையைத்தேடிப்பார்த்து ஜல்திவந்து பதில் தெரிவிக்கவேண்டும்
தூதுவரே.

தூதுவர் நொண்டிச்சிந்து

மட்டில்லாதூதுவர்கள்	அரசன்
உரைத்தமொழி சிரமேற்கொண்டு	
ஜலமிருக்குந்கிசையைத்தேடி	தூதர்
ஜல்தியாகவேகழுடன் ஓடிவாராரே	
காமதேனுஞ்ஞாத்தைக்கண்டார்	தூதர்
கடுகெனவேஅரசனிடம் தெரிவிக்கவந்தார்	தந்

தூதர் வசனம்

சருணம் சருணம் மகாராஜனே! கானகமெல்லாம் திரிந்து
அலைந்து பார்க்குமளவில் எங்கிலும் ஜலம் கிடைக்காமல் காமதேனு
வனம்சென்று பார்த்தோம். அவ்விடத்தில் ஓர் குளமிருக்கிறது.
அந்த குளத்தில் இடையர்கள் காமதேனு பசுமந்தைகளை விட்டு
ஜலத்தைக் கலக்குகிறார்கள். அதை அறிந்து தெரிக்கவந்தோம்
மகாராஜனே.

துரியன் கவி

திடமுடன்என்பின்வந்த சேனைகாவலரேகேளீர்
வடகோடிகானகத்தில் வந்துநாமிருந்தோமிந்த
படர்கானகத்திலுள்ள பசுக்கூட்டம்தன்னைவிட்டு
குளத்தையும்கலக்கவிட்ட இடையரைவாட்டுவோமே.

துரியன் வசனம்

கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே! இடையர்கள் மதிப்பில்லாமல்
மாடுகளைவிட்டு குளத்தை கலக்கினபடியால் அவர்களை அடித்து
அதாகுதம் செய்வோம் வாரும் தூதுவர்களே.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக துரியோதனன் இடையர்களை அடித்து துரத்தி விட இடையர்கள் தேவேந்திரனிடம் தெரிவிக்க வருகிறபோது இந்திரன் வருகிறவிதங் காண்க.

தேவேந்திரன் வருகிற கவி

தேவர்களரிஷிகள் சித்தர் சீருடன்பணிந்துபோற்ற ஆவலாய்தெய்வகோமான் அன்புடனெழுந்திருந்து காவலர்கரங்குவிக்க கனகவச்சிரவாளேந்தி மாவெகுவதனயிந்திரன் மகபதிவருகின்றேனே.

தேவேந்திரன் தரு அடதாளம்

தேவதேவர்கள் போற்றும் தெய்வலோகத்தையாளும்
தேவேந்திரன் வந்துமேவினான் கொலுவைராடி
தேவேந்திரன் வந்துமேவினான்

கருள்	கண்டவர்தெண்டமுங் அண்டர்தேவர்புகழ்	காசினியில்புகழ் கொண்டிடும்நாதன் விண்டிடும்நாதன்	தேவ
சுருள்	அரம்பைஊர்வசியான திரமாய்திலோர்த்தமையும்	பரதமாதர்களாட தேவிமேனைகபாட வீணையுமீட்டிட வானமேமுட்டிட	தேவ
சுருள்	சீரதாய்நாரதர் பேர்பெரும்வாத்தியம்	கனகமணிமாலையும் பூஷணங்களிலங்க தாங்கியேகவரிகள் பாங்கழகா	தேவ
சுருள்	கற்பகபாரிஜாதம் பொற்புள்ளநவரத்தின பூங்கிளிமாதர்கள் ஏங்கியேவீசவும்	கருடகெம்புருடரும் வானவரும்பணிய உச்சிதம்பெருகிட கச்சிதமாக	தேவ
சுருள்	கந்தர்வர் முனிவர் வந்திருபுரத்திலும் வக்சிரபடைகர மெச்சிடமுயரும்		

இந்திரன் கவி

மருமலர்காமதேனு வானவர்முனிவர்கின்னரர்
திருநகர்தன்னிலுள்ள தேவகன்னியருமிக்க
தருமமேபெருகள்ளும் தழைத்தோங்கிவாழ்ந்துரித்கும்
சூருமுனியாதம்வணங்கி கொலுவினிவிருக்கின்றேனே.

இந்திரன் வசனம்

கேளுங்கள் மந்திரிகளே! நமது தேவலோகத்தி லுண்டான தேவர்கள் முனிவர்கள் யாவரும் காமதேனுவிருக்தம் முதலானதும் மேலாக தழைத்தோங்கி வரும்படி பரமசிவத்தை தியானம்செய்து வராவின்ற குருவாகிய பிரகஸ்பதி பகவான் அவர் பாதார கமலங் களுக்கு அநேக வந்தனம்.

பொது வசனம்

தேவேந்திரன் கொலுவில் வீற்றிருக்கும்பொது இடையர்கள் முறையிடுவது.

இடையர் வசனம்

சருணம் சருணம் மகாராஜனே வடகோடி கானகத்தில் பசுக் களை மேய்த்து தண்ணீர் காட்ட குளத்திற்கு ஓட்டி ஜலம்காட்டி னோம். அஸ்திபுரத்திலிருந்து துரியோதனன் வந்து யாவரையும் அடித்து கொன்றுவிட்டான். நான் ஒருவன் தப்பி பிழைத்து தங்க ளிடம்தெரிவிக்க வந்தேன் சுவாமி.

இந்திரன் கவி

முடுகியசேனை தன்னை முன்பின்னுமறிந்திடாமல்
துடிக்கின்ற துரியனிட சூரத்தையறியவேண்டும்
விடுத்துமேளந்தனிட வீரியமுள்ளமைந்தன் தன்னை
சடுக்கென அழைத்தேனென்று ஜல்தியாய் அழைத்துவாராய்.

இந்திரன் வசனம்

கேளும்பா மந்திரிமார்களே! நமது குமாரனாகிய சித்திர சேனை நான் அழைத்ததாக அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவாருங்கள் மந்திரிமார்களே.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக தேவேந்திரன் தனது குமாரனை அழைக்க சித்திர சேனை சபைநாடி வருகிறவிதங் காண்க.

சித்திரசேனை வருகிற கவி

அடுக்குள்ள அண்டமெல்லாம் அதிரவேழரசபேரி
முடுக்குள்ள படையைக்கூட்டி முடிபணியலங்கரித்து
சடுக்கென பயணமாகி தந்தையும் அழைக்கக்கேட்டு
திடுக்கிட அதட்டிநீறி சித்திரசேனனும் வருகின்றனே.

சித்திரசேனன் தரு

சிங்காராதத்திலேறி சீர்பணியலங்கரித்து
 மங்களமாய்சித்திரசேனன் வந்துமேவினேன்
 தேரும்பரியானேசேனை திக்கெல்லாம்நடுங்கிடவே
 பாடும்புகழ்சித்திரசேனன் பரிவுடன்வந்தேன்
 பேரிகைமுரசுபாட பேரிடங்காதுத்தாரிசின்னம்
 காமுடிவாத்தியம்பாட கடிக்கியேவந்தேனிதோ
 ஆயுதம்பளபளென்ன அம்புறுத்தாணிதானணிந்து
 தூயமணிசித்திரசேனன் துடுக்குடன்வந்துமேவினேன் சிங்

சித்திரசேனன் வசனம்

சருணம் சருணம் தந்தையே என்னை அழைத்தவிதம் என்ன
 தெரிவிக்க வேண்டும் தந்தையே.

இந்திரன் தரு

அடிபணிந்தபாலனே அருமையுள்ளசீலனே
 கெடிபெறவேபாருலகில் கீர்த்தியாய்வாழ்வாய்லோலனே அடி
 சித்திரசேனன் தரு

வாழ்வீரென்றுசொன்னதால் மனமதில்மகிழ்ந்தேனே
 அழைத்தவிதம்இன்னதென்று அறிவிப்பீர்தந்தையே வா

இந்திரன் தரு

உரைப்பேன்கேளுஞ்சீலனே உண்மையுள்ளபாலனே
 விரும்பியேயுனையழைத்தேன் விரந்தையுள்ளசீலனே உ

சித்திரசேனன் கவி

தந்தையேசொல்லக்கேளாய் தனையனை அழைத்தசேதி
 விரந்தையாய்எந்தனுக்கு விபரத்தையுரைக்கவேண்டும்
 அந்திரபுவியோர்போற்ற அளகையைவிலைதிக்கும்
 எந்தனை அழைத்ததென்றோ எடுத்துரைசெய்குவாயே.

இந்திரன் தரு

எந்தனிடகண்மணியே உந்தனை அழைத்தவிதம்
 உரைத்திடுவேன்கேளுமப்பா கண்மணியே
 காமதேனுபசமேய்க்கும் கானையந்தஇடையர்களை
 கண்டதுண்டம்செய்தானுமே என்மகனே
 அதிவேகமாகசென்று அடவியில்நீயும்பார்த்து
 அரசனைக்கொண்டுவாரும் கண்மணியே

சித்திரசேனன் தரு

வெற்றிபெற்றுநான்வருவேன் சிங்காரரதத்தைதந்தால்
சத்ராதிபயல்களைக் கூணத்தில் கொண்டு வருவேன்
எனக்குவிடையளித்தால் இப்பொழுதே நானும் சென்று
ஏகியேனான் பார்த்துவருகுவேன் என் தந்தையரே
ஏகியேனான் பார்த்துவருகுவேன் ஏகியே
பெருங்கொலுவில் கொண்டு வருகுவேன் என் தந்தையரே
பெருங்கொலுவில் கொண்டு வருகுவேன் வெ

இந்திரன் வசனம்

கேளுமப்பா குமாரகா! உனக்கு சித்திரமீதர் அழியாதபுரவி
கவசகுண்டலம் முதலானதும் தந்தேன். பெற்றுக்கொண்டு நீ
சென்று ஜெயம்பெற்றுவாரும் கண்மணியே.

சித்திரசேனன் கவி

தந்தையும் சொன்னவார்த்தை தனையனுங்கா தில்கேட்டு
சித்திரசேனனுங்கோபங்கொண்டு சுருக்கினில் செல்லவேண்டும்
பாரியாள் எனது தேவி பைங்கொடி தனையழைத்து
தீரவேவாக்குரைத்து சீக்கிரம் வகுவேனே.

சித்திரசேனன் வசனம்

கேளுங்கள் காவலர்களே! நான் ஆரண்யம் போகவேண்டும்.
ஆகையால் எனது தேவியாகிய சித்திரரேகையை நான் அழைத்த
தாக அழைத்துவாரும் காவலர்களே.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக சித்திரசேனன் தனது தேவியை அழைத்து
வரும்படி தெரிவிக்க சித்திரரேகையானவள் தன் நடிகளை காணும்
படி சபைக்கு வருகிறவிதங் காண்க.

சித்திரரேகை வருகிற கவி

நாதனும் அழைத்தசேதி நலமுடன்கா தில்கேட்டு
கதிர் பெருமிடையிலர்தன கனகமாபட்டுத்தி
கர்த்தனாப்ரமன்பாதம் கன்னியாள் துதிகள் செய்து
சீர்பெரும்பணிகளாட சித்திரரேகையும் வருகின்றேனே.

சித்திரரேகை தரு

வந்தேன் சித்திரரேகைமாதா அதிலுயிலாய்
வந்தேன் சித்திரரேகைமாதா

வந்தேன் சித்திரரோகை	வாணுலகத்துமாதா	
சின்னதமிககவித்து	சீருடனிடோவந்தேன்	வந்
காலில் அணிந்த தண்டை	கலகலகலவென்ன	
மாளின் தேவியோவென்ன	மங்கையும்வந்தேன்	வந்
கச்சணிந்த உச்சிதமாம்	மெச்சிடும் கொங்கையழகி	
விசித்திரவடிவையொற்ற	மெல்லியும்வாறேன்	வந்
வன்மையுள்ள தேவனாரில்	வாழுஞ்சிறுபாலனா	
ராமசாமி தமிழைப்பாடி	நலமுடன்வந்தேன்	வந்

சித்திரரோகை வசனம்

கேளும் தாதிமார்களா! எனது நாயகன் ஏதோ காரணமாக என்னை அழைத்திருக்கிறார். நாம் அவர் அருகில் சென்று தெரிந்துக்கொள்ளுவோம் சுகிமாரோ.

சித்திரரோகை தரு ஓரடிமெட்டு

மன்னாடன்பாதமலர்	போற்றிபோற்றி	
மங்கைபணிந்தேன்மலர்	சாற்றிசாற்றி	ம

சித்திரசேனன் தரு

வந்தனம்புரிந்துநின்ற	பெண்ணே பெண்ணே	
விந்தையுடன் வாழ்ந்திடுவாய்	கண்ணே கண்ணே	வ

சித்திரரோகை தரு

எந்தனை ஏனைழத்தீர்	நாதா நாதா	இன்று
சந்திரிதனக்குரைப்பீர்	வேதா நாதா	எ

சித்திரசேனன் தரு அடதாளம்

விந்தையுள்ளவன தைதநாடி சுந்திரனும் போகவேண்டும்
எந்தனுக்கு விடையுங்கொட்டி என்பெண்ணே கண்ணே
சுந்திரனும் சென்றுவாரண்டி.

சித்திரரோகை தரு

எதற்காககானகத்துக்கு	இன்பமுடன்போரசேதி
எனக்கு உரைக்கவேண்டுமே	எனதுநாதா இப்போ
ஏந்திழைநானும்வாறேன்	எந்தன்நாதா

சித்திரசேனன் தரு

காமதேனுவனத்தில்	கண்டெந்தராஜனாரோ
கடுங்கோபங்கொண்டு அடித்தானும்	இடையர்களை
கடுங்கோபங்கொண்டு அடித்தானும்	

கண்டுஅந்தராஜனைகொண்டுவந்து
கனவேகமாய் சென்றுவருகுறேன்
கனவேகமாய் சென்றுவருகுறேன்

சிறையில்வைக்க
என்பெண்ணே கண்ணே

சித்திரரோகை தரு அடதாளம்

வனத்திலுள்ள வேடிக்கையை
வண்மையுடன் நானும்வாறேனே
வண்மையுடன் நானும்வாறேனே

வஞ்சியாளும்பார்க்கவேண்டும்
எனதுநாதா

சித்திரசேனன் தரு

சமர்புரியபோகும்போது பெண்கள்வரலாமோபோடி
சல்தியுடன்வந்துசேருவேன் சமர்புரிந்து
தையல்உன்னை போலறிவேனோ எனதுபெண்ணே
தையல்உன்னை போலறிவேனோ

சித்திரரோகை தரு

என்னைதனிக்கவிட்டு இப்படிபோமதென்னு
இதுஉனக்கழகல்ல மன்னவரே
ஒத்துயிருவருமாய் ஒருமித்துவாழ்ந்திருந்தோம்
ஒருத்தியாயிருப்பேனோ மன்னவரே
கனறையிரிந்தபசு கதறிஅழுவதுபோல்
காரணம்நேர்த்துதையோ மன்னவரே

சித்திரசேனன் தரு

உந்தனைநான்விட்டுப்போக எந்தன்மனம்தாளுமோடி
உத்தமியேயுடும்வருகுமாய் வனங்கள்பார்க்க
சுந்திரமேநாமும் செல்குவோம்

சித்திரசேனன் வசனம்

கேளும் பெண்ணே பிராணநாயகி! ராஜாக்கள் சமராகியடித்தத்
திற்குச்சென்றால் அவ்விடம் ஸ்திரீகள் வரக்கூடாது அதற்காக
தெரிவித்தேனே யொழிய வேறொன்று மில்லை. ஆகையால் உன்
மனது பிரகாரம் ரதமேறி செல்லுவோம் வாரும் பிராணநாயகி.

சித்திரசேனன் தரு

சிங்காராதத்தினி லேறினேன்
சங்கதொனிதன்னை மீட்டினேன்
காடுவனங்கள் தாண்டினான்
காண்டபத்தால்சப்தங் காட்டினான்
டங்காயோசைதன்னை மீட்டினான்
சண்டைசெய்யவே கோபமாகினான்

சித்திரசேனன்

சித்திரசேனன்

சித்திரசேனன்

சித்திரசேனன் வசனம்

கேளும் பெண்ணே! நாம் ரதமேறி காமதேனு வனத்தைவந்து
சேர்ந்தோம். ஆகையால் சற்றுநேரம் யிளைப்பாறி வனவேடிக்கை
பார்த்து பின்பு அந்த ராஜனைத்தேடிப் பிடித்துக்கொண்டு போவோம்
பிராணநாயகி.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக சித்திரசேனன் பாளையம் இறங்கியிருக்க பெருந்
திருவாளே துரியனைப்பார்த்து ஏ தெ ன் னு சொல்லுகிறவிதங்
காண்க.

பெருந்திருவாள் கவி

சுந்திரபிராணநாதா சொகுசுடன்நானுஞ்சென்று
அந்தமாய்குளத்தில்சென்று அரிவைநீராவேண்டும்
சந்தோஷமாகநீரும் ஜல்தியாய்விடைகொடுத்தால்
பந்தமாய்நதிக்குச்சென்று பசுமாய்வருகுவேணே.

வசனம்

கேளும் நாதா! நான் குளக்கரைக்குச் சென்று நீராடிவரவேண்
டும் ஆகையால் விடைகொடுக்க வேண்டும் பிராணநாயகா.

துரியன் வசனம்

அப்படியே சென்றுவாரும் பெண்ணே பிராணநாயகி.

பெருந்திருவாள் தரு

தங்கையரேநாமெல்லோரும்	ஜலத்திலாடுவோம்
தவராமலேதீர்த்தமாடி	தையல்வருகுவோம்
அக்கமாரேஆடைகளை	ஒன்றாய்சேருங்கள்
அணிந்தபட்டாடைதன்னை	அன்பாய்துவையுங்கள்

தாதி தரு

அனைவருங்கூடியே	அன்புடன்சென்றுலே
ஆதித்தன்ஒளியென்று	எண்ணிடுவார் இந்த
அங்கராஜனும் நம்மைகண்டு	மயங்கிடுவான் அ

சித்திரரேகை வசனம்

கேளும் நாதா! நான் இந்த குளத்திற்குச் சென்று குளித்து
வருகிறேன். ஆகையால் விடைதந்து அனுப்பும் நாதா.

சித்திரசேனன் வசனம்

அப்படியே சென்றுவாரும் பெண்ணே பிராணநாயகி.

சித்திரரேகை கவி

குளத்திற்குவருகும்போது குமரியும்குளிக்கக்கண்டேன்
ஜலமிகும்குளத்தைநாடி தையலாள்வரவும்போமோ
துலக்கமாய்புருஷர்தம்மை துரோகமேசெய்தமாதர்
பலமுடன்வந்தசேதி பாவையாளற்குவேனே.

சித்திரரேகை ஆனந்தக்களிப்பு

ஆகாஇதுவென்ன ஞாயம்	இப்போ
அடுக்குமோமாதர்கள் செய்தவணியாயம்	
ஓகோஇதைண்ணிப்பாரும்	எந்தன்
உத்தமிமார்களை இதற்குபதில்கூறும்	
அசங்கொண்டு இவர்வந்ததாலே	இப்போ
அணைவோருமறியபங்கம் செய்வேனெருக்காலே	
பாங்கானமொழியாளே வாராய்	இந்த
பாவையர்களைலேசாய் விடுவேனெபாராய்	
விரைவுடன் நாமுமேசென்று	அந்த
வித்தகிமார்களை கேட்போமேயின்று	தனதந்

சித்திரரேகை கவி

என்னடிசக்களத்தி இறுமாப்புக்கொண்டுநீயும்
கன்னிநான்வருகுமுன்னே கலக்கினீர்ஜலத்தையெல்லாம்
அன்னீ தவேலைசெய்த அரிவையேஉன்னைநானும்
பின்னையும்தெண்டிக்காமல் பேதையேவிடுவேனோ.

வசனம்

கேளடி சக்களத்தி! தேவமாதர்கள் குளிக்கும்படியான குளத்
தில் பூலோக ஸ்திரீகள் குளிக்கக்கூடாதென்று ஓதிரந்திருந்தும் நீ
வந்து குளித்தபடியால் உன்னை சும்மா விடுவதில்லை வாடி சக்களத்தி.

பெருந்திருவாள் கவி

விடுவேனோஎன்றுரைத்த வேசியேகேளாய்நீயும்
கொடுமைகள்செய்தாப்போல கூசாமல்பேசுவந்தாய்
தடுமாரிவார்த்தைச்சொல்லும் தையலேவிபரமாக
கெடுதியையின்னதென்று கிரமமாயுரைத்திடாயே.

வசனம்

அடி வாடி மாதே! நான் என்னு அஸ்தினுபுரத்தையாளும்
தாரியோதன மகாராஜனுடைய பாரியாளென்று மதிப்பில்லாமல் பேசு
கின்றாய். உன்னை நான் இனி சும்மா விடமாட்டேன் வாடி சவுத்தி.

சித்திரரோகை தரு

கெட்டிக்காரத்தனம் பேசாதே உன்னை
 விட்டுவிடுவேனென்று வீசாதே
 பட்டிப்போலவேவார்த்தை கொட்டிக்குலைக்காதேடி
 பற்றிசட்டையகையால் சுற்றிக்கொண்டேனேவாடி கெ

பெருந்திருவாள் தரு

அலிக்கிக்குலுக்கிவந்து நீட்டாதே உந்தன்
 அதிகாரவீரத்தை காட்டாதே
 இப்போதுஉன்னிட எண்ணத்தையறிவண்டி
 இறுமாப்புக்கொண்டு பெருமைகொண்டேயாதே அ

சித்திரரோகை தரு

கணவன்வருவானென்று மலைக்காதே சும்மா
 கண்டித்துஉன்வார்த்தையை நிலைக்காதே
 மணவாளன்வந்திங்கே மரித்தாலும்விடுவேனோ
 துணிவுடன்நீயுமே துண்டியேவந்தியோ க

ஓரடி தர்க்கம் தரு

பெரு என்னடிவீசுறாய் சிரிக்கி அடி சிரிக்கி
 சித் எதிர்த்தேண்டிபேசுறாய் முரிக்கி அடி முரிக்கி
 பெரு கொண்டையைஅறுப்பேண்டி குலிக்கி அடி குலிக்கி
 சித் கூந்தலைவப்பேனோ பவிக்கி அடி பவிக்கி
 பெரு மாராக்கைதொட்டேனே சிரிக்கி அடி சிரிக்கி
 சித் மடியைப்பிடித்தேன்வாடி முரிக்கி அடி முரிக்கி
 பெரு எட்டிஅடித்தேண்டி தாடையில் அடி தாடையில்
 சித் எதிரிட்டடித்தேண்டி பாதகி அடி பாதகி

பொது வசனம்

இப்படி இருவரும் சண்டை போட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது
 துரியோதனன் ஏதென்று சொல்லுகிறவிதங் காண்க.

துரியன் தரு

ஆரடிநீஎந்தஊரடிநீ அறிபஉரைப்பாய்உந்தன்பேரடி
 ஊரையும்பேரையும் உண்மையாய்சொல்லாவிட்டால்
 தாறுமாராகவே தையலேயிழுத்தேனே ஆ

சித்திரரோகை தரு

ஊரதைகேழ்க்குறும்	ராஜனே அடா ராஜனே
உற்றதைசொல்குறேன்	தூரியனே அடா தூரியனே
தேவலோகத்தையாளும்	தீரராம் சித்திரசேனன்
அவரிடதேவியென்று	யாவரும் அறிவார்கள் ஊ

தூரியன் தரு

என்னமொழிசொல்லவந்தாய்நீ	மாதே அடி மாதே
ஏற்காதுஎந்தனுக்கு	மானே அடி மானே
உந்தனைசேராமல்ஓகோ	நான்விடமாட்டேன்
உள்ளத்தில் அன்புவைத்து	உன்னைவிடுவதில்லை எ

சித்திரரோகை தரு

ஐயையோ இதுஎன்னவிதியோ	எனக்கு
ஆர்செய்தார்போதனைசுதியோ	
மெய்யாகஇல்லறத்தில்	மேன்மையாயிருக்காமல்
பையவேநானுமே	வனமதுவந்தேனே அ

பொது வசனம்

இவ்விதமாக தூரியன் சித்திரரோகையை இழுக்க சித்திரரோகை அபயமிட அபயஸ்தம் காதில் கேட்டு சித்திரசேனன் ஏதென்று சொல்லுகிறவிதங் காண்க.

சித்திரசேனன் தரு

அதிவேகமாக வந்தான்	சித்திரசேனன்
ஆரடாரில்லென்று	மீறியதட்டி
எதிரில்லாணசிக்கம்போல	
ஏகியேகெர்ச்சனை	கொண்டிங்கேவாரான்
சடுகெடென்றதிரவேமீறி	கெக்கலிகொட்டியே
உக்ரமுடனேகூவியே	பல்லைக்கடித்து இவன்
குடலைபிடுங்குவேன்	என்றுமேஉரைத்தான் தத்த

பொது வசனம்

இவ்விதமாக போர்கோலம் கொண்டுவந்து சித்திரசேனனை தூரியன்பார்த்து ஏதென்று சொல்லுகிறவிதங் காண்க.

தூரியன் தரு சண்டை

மதத்தயாணைபோல யெதிர்த்தான்	பல்லைக்கடித்து
மார்பினில்எட்டியே அறைந்தான்	

குதித்தவிசைங்கம்போல எதிர்த்துவில்லைவளைத்து
கோரமுள்ளபாணங்களால் சூரவித்துபோலெறிந்தான் மது

சித்திரசேனன் தரு

மண்டியிட்டுளதிரில் குதித்தான் கையைமுடக்கி
வல்லுலக்கைபோல யிடித்தான்
கொண்டல்போலவில்வளைத்து கோதண்டத்தில்பாணம்நொடுத்து
அண்டர்களும்தான்புகழ சாரதிதலையறுத்தான் ம

தூரியன் தரு

எரிமழுகூலம் விடுத்தான் தூரியபூபன்
ஏகசக்கரபாணம் நொடித்தான்
உக்ரமுள்ள அக்கினியும் கக்கியேவருகுதுபார்
திக்கென்கொளுத்திவர பக்குவமாயெதிரில்கண்டான் எ

சித்திரசேனன் கந்தார்த்தம்

மட்டில்லாசேனைசூழ வந்தெங்கள் இடையர்தனை
சட்டமாய்வந்துநீயும் சமரதுசெய்ததாலே
வெட்டினேன்விருதையெல்லாம் வீரங்கள் கொண்டுமீறி
கொட்டியேயுனைபிடித்து,

தரு

கொடிகம்பத்தோடே கட்டினேன் பாருமீதோ
கொடிகம்பத்தோடே கட்டினேன்
மடிக்கயுத்திரமுண்டு வலுகூறவந்தாயே
இடிகேட்டநாகம்போல ஏங்காதேசோங்காதே கொ

தூரியன் சொல் தரு

என்னசெய்குவேன்ஐயோ இந்தஉபவார்த்தைக்கு
இதற்கோநான்வணம் வந்தேன் அண்ணாவே
அங்கம்பதரியே அலையுதேளந்தனாவி
அரசன்எனைவாட்டுரான் அண்ணாவே
கண்டோர்நடுங்கிடவே காளைருத்திரன்போல
கடுங்கொபுங்கொண்டுவாரான் அண்ணாவே எ

சித்திரசேனன் தரு

அண்டரண்டங்கமெல்லாம் கண்டுஎனைவணங்க
அதட்டிஅதட்டி அடித்தேன் தூரியனைநான்
பதட்டமாகவே இடித்தேன் அ

துரியன் புலம்பல்

ஐயையோநானிந்த அராசன்கையில்சிக்கினேன்	ஆதிமூலமே
அச்சுதனேஎந்தன் ஆபத்தைதீர்ப்பாய்நீ	ஆதிமூலமே
பச்சமேனியனே பாவிநான்வாடுறேன்	ஆதிமூலமே
கச்சனிகோபியர் கன்னியர்மணவாளா	ஆதிமூலமே
காசாம்புமேனியா கவலையைமாற்றுவாய்	ஆதிமூலமே

சித்திரசேனன் தரு

வாடாதுரியனே	உந்தனைவாட்டியே
தெய்வலோகம்	கொண்டுவிடுவேன்

ஈடானைக்குநீ தான்சீச்சி ஏகிடுவாய்எந்தனுடன்வேகமுடனே
சுருள் எதிர்த்துமீறியே சூரன்ரதத்திலழகுடனே
குறித்துசேனைகளையும் பார்த்துஅழுகலுற்றான் வா

துரியன் புலம்பல் தரு

பெண்ணேபெருந்திருவே	என்மனம்வேறாகுதடி
பெருந்துயர்வாடலானேன்	கண்மணியே

பாவிபந்தசித்திரசேனன் படுத்தும்துன்பம்நான்சகியேன்
பாவையரேஎன்னசெய்வேன் கண்மணியே
அண்டரிழலுமில்லை ஆதரிப்பாராருமில்லை
ஐயோநான்என்னசெய்வேன் கண்மணியே பெண்

பெருந்திருவானை தரு

நாதாமனதுவாடாதீர்	நான்முகன்விதித்ததை
யாரென்னசெய்யலாம்	

வாதாவனந்தனிலே வந்துஅகப்பட்டோமே
சுருள் என்னிடநாதனே குன்னிவாடாதீர்
அண்ணலின்செயலன்றி ஒன்றுநாடாது நா

துரியன் புலம்பல் தரு

வீரசூரமும்போச்சுதே	வெற்றிவிருதுபோய்
கத்திஅழுதுவாட லாச்சுதே	

ஆரவாரமும்போய் அடங்கிஇருக்கலாச்சே
சுருள் ஆதரவில்லையே அரிவையேஎன்செய்வேன்
ஆசையும்வீரமும் அதிகமாய்போச்சுதே வீர

சித்திரசேனன் தரு

தலைதனில்உதைத்தேதன்	துரியனிட
தவடையிலடித்தேதன்	

சினங்கொண்டு அவனிட
சிதரவேர தமதை

தேவியையிழுத்துமே
பரிவுடன் ஓட்டினான் சித்

துரியோதனன் புலம்பம்

அபய அபயமையா
இந்த அவதிக்குள்ளென் செய்வேன்

அண்ணா தர்மநந்தனா
அண்ணாவே

தம்பிமதவிமனே
தவித்துப் புலம்பலானேன்

தாளவில்லையே டெஞ்சம்
வீமசேனா

பரமனிடத்தில் நீயும்
பார்த்தீபாவந்துகாரும்

பாசபதத்தை தப்பெற்ற
என் தம்பியரே

அருமைநகுலசகா
வந்துள்ளனை ஆதரிக்க வேண்டுமோடா

தேவரே நீங்கள்
தம்பியரே

தேடி எந்தனையாரோ
அவன் தெய்வலோகம் கொண்டு போரான்

தேர்க்கொடிகம்பத்தில் கட்டி

அண்ணாவே அ

பொது வசனம்

இவ்விதமாக துரியோதனனை சித்திரசேனன் தேர்க்கொடிகம்பத்தில் கட்டி இழுத்துக்கொண்டு போகிறபோது தர்மராஜனையும் தம்பிமார்களையும் நினைத்து புலம்புகிறபோது தர்மனந்தனர் கொலுவுக்கு வருகிற விதம் காண்க.

தருமர் வருகிற கவி

துரியனவன் சானகத்தில் துரிதமாய்புலம்பும்போது
அதுவிபரம் அறியவேண்டி அழகுள்ள தர்மர்தானும்
சடுக்கென எழுந்திருந்து தையலை தனிக்கவிட்டு
அதுவிதம் அறியவேதான் அவசரமாய் வருகின்றாரே.

தருமர் தரு

சத்தியதர்மபூபதிவந்தார்
சத்தியதர்மபூபதிவந்தார்

நல்லதிருமுகமழகிய

சத்தியதர்மனும்வந்தார்
பத்தியாகதம்பிமார்கள்

எத்திசைமன்னர்கொண்டாட
சுற்றிலும் நெருங்குகுழ

சுருள் பாரியமணிமுடி

வீரியனென்ன

பாண்டுவின்புத்திரனும்

வனமதைநோக்கி

சத்

அடதாளம் சாப்பு

தாளங்கின்னரி மேளங்கொட்டிடவே
டங்காநாதசுரங்கள் ஊதிடவே

தனல் தனல்
தழும் தழும்

காலில்வண்டையங் கலகலென்றிடவே சணீல் கணீல்
கணத்தமாப்பினில் பதக்கமாடிடவே மிணீல் மிணீல்
அரம்பைஊர்வசிமாதர் அருகில்நடனமாட
அருகில்தம்பிமார்களும் அன்பாய்சாமரைவீச சத்

பொது வசனம்

இந்தப்பிரகாரமாக தர்மராஜனாவர் தம்பிமார்களுடன் பர்ணக
சாலையில் வீற்றிருக்கும்போது துரியோதனன் சித்திரசேனனிடம்
கட்டுப்பட்டு தேர் ஆகாயமார்க்கத்தில் போகும்போது சித்திர
சேனன் அடித்துக்கொண்டு போகிறவிதம் காண்க.

சித்திரசேனன் தரு

விட்டுவிடுவேனென்று கட்டாயம்பேசுறாய்
ராஜனே அடா ராஜனே
வீரன்நீ ஆனாலும் ஜெயித்திடலாகுமோ
ராஜனே அடா ராஜனே
பிடித்தப்பிடியோடே பின்கட்டாய்க்கட்டினேன்
ராஜனே அடா ராஜனே
என்னிடதந்தைமுன்இப்பவே உந்தனைகாட்டுவேன்
ராஜனே அடா ராஜனே
உந்தனைநான்வாட்டாமல் விடுவேனோ
ராஜனே அடா ராஜனே

பொது வசனம்

இவ்விதமாக சித்திரசேனன் அடித்து இழுக்கிறபோது துரியன்
புலம்புகிறவிதம் காண்க.

துரியன் தரு

அடிக்காதீர் அடிக்காதீர் ராஜமன்னனே நான்
அடிபட்டராஜனல்ல ராஜமன்னனே
அஸ்திபுரியையாளும் ராஜமன்னனே
அரசன் துரியனாச்சுதே ராஜமன்னனே அ

சித்திரசேனன் தரு

இந்திரன்புரவியை தந்திரமாகவேதட்டினேனே
என்னிடசமர்த்தினால் உன்னையும் இப்பவேகட்டினேனே எனக்கு
எதிரியாய்வருவோரைஇன்னும் நொடிக்குள்ளேவாட்டுவேனே
இன்பமாய்தந்தைமுன் இப்பவேஉந்தனைகாட்டுவேனே இ

வசனம்

அடா வாடா ராஜனே! உன்னை தேவலோகம் கொண்டுபோய்
தந்தைமுன் காட்டாமல் விடுவதில்லை சும்மா வாறும் ராஜனே.

துரியன் புலம்பல்

அண்ணாதர்மநந்தனா அபயமபயமையா என்னை
 ஆதரிக்கவேண்டுமையா தர்மநந்தனா
 பாவியிவன்கையில்சிக்கி பதைத்துத்துடிக்கலானேன்
 பாதுகார்க்கவேண்டுமையா தர்மநந்தனா
 அஸ்தினாபுரத்திற்கிப்போ அழைத்துப்போகவேணுமென்று
 ஆரண்யம்ஒடிவந்தேன் தர்மநந்தனா
 ஆரோருராஜனவன் அடித்துஎனைப்பிடித்து அவன்
 அனியாயமாய்கொண்டுபோறான் தர்மநந்தனா
 பத்தினிதுரௌபதையைப் பார்க்கவேண்டுமென்றுநானும்
 பக்டமுடன்ஒடிவந்தேன் தர்மநந்தனா
 ஆசையுள்ள தம்பிமார்கள் அனைவரையும்பார்க்க
 அழகாகஒடிவந்தேன் தர்மநந்தனா
 இந்தவேளைவராவிட்டால் எந்தன்உயிர்போருமையா
 இதற்குநான்என்னசெய்வேன் தர்மநந்தனா அ

தருமர் கவி

பெருமையென் தம்பிமாரே உத்தமசாலிகேளீர்
 இருதயகுடியில்வாழ்ந்து இருந்திடும்துரியன் தன்னை
 வனந்தனில் ஆரோராஜன் மகிழ்வுடன்கட்டிபோறான்
 அதுவிபரம் அறியவேண்டும் அர்ச்சுனனை அழைத்துவாரும்.

வசனம்

கேளும் தம்பி வீமசேனா நான் அழைத்ததாக அர்ச்சுனனிடம்
 தெரிவித்து அழைத்துவாரும் வீமசேனா.

பொது வசனம்

அகோதெப்படி என்றால் இவ்விதமாக தருமர் அர்ச்சுனனை
 அழைக்க அர்ச்சுனன் வருகிறவிதங் காண்க.

அர்ச்சுனன் வருகிற கவி

அரன் தன்னைமறவாசீலன் அருளியபடிநடக்க
 பரந்தாமன் அருளினாலே பாரதம்நடத்தும் தீரன்
 கரந்தனில் சிலையுமேந்தி கனகபூஷணங்கள் துன்ன
 தருமரும் அழைத்தாரென்று தனஞ்செயன் வருகின்றேனே.

அர்ச்சுனன் தரு

அஷ்டதிசைகளெல்லாம் கண்டுஎனைவணங்க
 ஆதிமாயன்பாதங்கோரியே அர்ச்சுனராஜன்
 அதிவிரைவாய் வந்துமேவினேன்

எத்திசையும் கெடிபெற்ற இளஞ்சிங்கம்போலவேதாண்டி

சுருள்	இலகியமாமணி சிலரண்பேரிகை	கலகலவென் றிட உலக முஅதிரந்திட	அஷ்
	சித்திரசிலையுமேந்தி ரத்தினசிகைதுலங்கவே நமன்போலவந்துமேவினேன்	சீராய்பாணங்கள் பூட்டி அர்ச்சுனராஜன்	

சுருள்	நாடியேவீரம் பாடிட தம்பூரு	கூடியேவருகவும் வினைமுழங்கவும்	அஷ்
	ஐவர்களுக்குந்ததீரன் மெய்மொழி தவறாசீலனும் மேன்மையுடன்வந்துமேவினேன்	அமர்கள் த்திலிவனேவீரன் அர்ச்சுனராஜன்	
	அண்ணன் அழைத்தவிதம் அதிதுரிசாய்வந்துமேவினேன்	தன்னையறிவோமென்று அர்ச்சுனராஜன்	
சுருள்	அண்டரெண்டமெனை மண்டலத்தோர்களும்	கண்டுநடுங்கிட வந்துவணங்கிட	அஷ்

வசனம்

ஆனால் கேளுமப்பா மந்திரிமார்களே! என் தமயனுக்கு நான் வந்திருப்பதாக தெரிவித்துவாரும் மந்திரியே.

அர்ச்சுனன் தரு

அண்ணாசுருணம்உமதுபாதம்	அண்ணாசுருணம்
அண்ணுஉமதுபாதம்	அடியினைபோற்றினேன்
நண்ணுகவேதுதிரான்	செய்தேன்கண்டுமே

தருமர் தரு

வந்தனம்புரிந்ததம்பியே	சுகமாகவீவாழ்வாய்
வந்தனம்புரிந்ததம்பியே	
இவ்வுலகமதில்	உனக்குளதிரியுண்டோ
சுருள் என்னிருதம்பியே	உன்னிதமாகவே
நண்ணயமாகவே	நான்வாடலானேன்

அர்ச்சுனன் தரு அடதாளம் காப்பு

என்னுமனக்குறையண்ணு	எந்தனுக்குஉரைசெய்யும்
சந்தேகமில்லாமலே	சாற்றுவிர்எந்தனுக்கு
சுருள் அண்ணுஅந்தவிபரம்	நன்றயுரைக்கவேண்டும்
கண்ணனிருக்கும்போது	அண்ணாநாம்குண்ணலாமோ

தருமர் தரு

ஐயோநான்என்னசெய்குவேன் எனமன துவாடுதே
 ஐயோநான்என்னசெய்குவேன்
 ஐயோநான்என்னசெய்வேன் அரசாரும் துரியனை
 சுருள் ஆரோஒருஅரசன் தீரமாகரதத்தில்
 வீரமுடனேகட்டி மீறியேசெல்கின்றானே ஐ

அர்ச்சுனன் தரு

பாரவனத்தில்ஒட்டினான் துரியனவன்
 பாரவனத்தில்ஒட்டினான்
 பாரவனத்தில்ஒட்டி படித்தினபாடறிந்தும்
 தீரன் துரியனையும் சிந்தையில்நினைக்கலாமோ பா

தருமர் கவி

என்சொல்லெதெடுக்கவேண்டாம் என்னிடத்தம்பிகேளாய்
 அஞ்சாமல்ஏகிரீயும் அரசனைபோர்புரிந்து
 துரியனைஐயமடைந்த துரோகியைநீயும்கொன்று
 சடுதியில்எந்தன்பு ன்னே தனஞ்ஜயாவருகுவாயே.

வசனம்

கேளும் தம்பி அர்ச்சுனா! நீ விரைவாகச் சென்று அந்த அரசு
 னிடம் போர்புரிந்து துரியனை மீட்டுவந்தால். ஆய்விட்டது. இல்லா
 விட்டால் இவ்விடத்தில்தானே என் உயிரை மாய்த்துக்கொள்வேன்
 தம்பி அர்ச்சுனா.

அர்ச்சுனன் தரு

தமையனிடத்தில் விடைபெற்றுமே அர்ச்சுனராஜன்
 தாவிவனத்தை நாடிவாரானே
 சிந்தையில் சந்தோஷங்கொண்டுமே அர்ச்சுனராஜன்
 விந்தையுடன் ஒடிவாரானே தந்தான

வசனம்

கேளும் மந்திரிமார்களே! நாம் நமது தமையனிடம் உத்திரவு
 பெற்றுக்கொண்டு ரதமேறி சமருக்கு செல்லவேண்டும் மந்திரியே.

அர்ச்சுனன் நொண்டிச்சிந்து

சித்திரரதத்தினில் ஏறினேன் சினமிகுந்து
 உக்ரகோபங்கொண்டு மீறினேன்
 ஆக்ரமித்துகோப மீறினேன் கோடையிடிபோல்
 மிக்கசரங்களை யேவினேன்

பார்க்குமேன் அவனைநானும் நிமைபொழுதில்
 பஞ்சபஞ்சாகவே வாட்டிடுவேன்
 ஏளிதங்கள் செய்தானு நானென்று
 என்னைமடித்திடவும் வல்லமையுண்டோ
 சண்டமாருதம்போல கோபநீறி
 சமருக்குவந்தேனிதோ எதிர்த்துவாடா தந்
 பொது வசனம்

இவ்விதமாக அர்ச்சுனன் ரதம்விட்டு வருகும்போது துரியன்
 பெருந்திருவானையைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதம் காண்க.

துரியன் தரு

தேவலோகம்கிடடி தேரதுவருகுதே பெண்மயிலே
 சிந்தையும்வாடுதே என்னநான்செய்குவேன் கண்மணியே
 பஞ்சவர்க்குான்மேல் பகஷமுமில்லையோ பெண்மயிலே
 பரிவுடன்பார்த்துமே விபரமாய்சொல்லிடு கண்மணியே

பெருந்திருவான் தரு

சொல்லமனம்வல்லையே சுந்திராளன்னசெய்வேன் பிராணநாத!
 கண்டந்தராஜனும் கதரிடவாட்டுருன் பிராணநாதா

துரியன் தரு

ஐயோபஞ்சவர்களுே அவதிக் கின்னசெய்வேன்
 ஆதரிக்கவேண்டுமையா பஞ்சவரே
 வாய்விட்டழுவோமென்றால் வாய்மேல் அவன் அடித்து
 வருத்தப்படுத்துருனே பஞ்சவரே ஐ

அர்ச்சுனன் கவி

தேர்தன்னை திருப்பிப்பார்த்தான் சண்டமாருதம்போல்சீறி
 கார்மேகவண்ணன் தன்னைக் கருத்தினில்நிலைநிறுத்தி
 பார்புகழ்மன்னரஞ்சப் பராக்கிரமங்கொண்டுமீறி
 சீர்பெருங்காண்டிபத்தால் செயகண்டிமுழக்கினேனே.

சித்திரசேனன் கவி

ஆரடாவனந்தனிலே அஞ்சாமல்டங்காலுசை
 பாரடாஅவனையிப்போ பதைக்கவேவாளினுலே
 கூரடாஇன்னுனென்று குவலையத்தோர்களஞ்ச
 தேரடாநிமைநேரத்தில் சிதைக்கவேமடிப்பேன்பாராய்.

வசனம்

அடாவாடா சூரனே! நீ என்ன கொஞ்சமாகிலும் மதிப்பில்லா
 மல் சண்டைக்கு வந்தபடியால் உன்னை சும்மாவிட போததில்லை
 எதிர்த்துவாடா தீரனே.

அர்ச்சுனன் தரு

சிலையதுளடுத்தேன்
குலையவேமடிப்பேன்
அலைகடலுலகெங்கும்
நிலையும்மதிமயங்க

உன்னிடவீரம்
மலையும்கிடுகிடென்ன
கலையும்ரதமுந்தூளாய் சி

சித்திரசேனன் தரு

தனுவதைளடுத்தேன்
உனைவெல்லவிடுத்தேன்
பனைகொடிபரித்தேனும்
சினேக்கும்சரங்களேவி
சுருள் சிதரபடைகளை
உதிரகிரணமும்

மேவியேபாணம்
துணிக்கசாரதிவிழ
கண்டித்திடவேண்டி
அதரபூமியும்
பதறவாட்டுவேன் தனு

அர்ச்சுனன் தரு

பதரியேவாடா
சிதறியேஓட
சதமாகும்மிதமில்லா
அதமாகவிதமான
சுருள் அடரும்படைகளும்
துடரும்சனியனால்

படைகளைல்லாம்
ரதங்கள்பரிகள்கோடி
சகலசரங்கள்தொட்டு
முடிகள்பொடிபட
இடருசெய்யவும் பத

சித்திரசேனன் தரு

உரமிகவாட
சரமிகஜாட
குறைகடலெனப்பேரி
அறையடமரம்பூரி
சுருள் அண்டபுவனமும்
கொண்டுநிறையவும்

அமோகபாணம்
நிறையவிருதுடங்கா
தரையும்கிடுகிடென்ன
மண்டிசரமது
சண்டைமிகுத்திட உர

அர்ச்சுனன் கவி

பன்னாகபணிசயனன் பயந்தொடுங்க
பாரதவம்விட்டோட முனிவரெல்லாம்
முன்னாகமாருதியும் எதிர்த்தார்போலும்
முப்புரத்தைபரமசிவன் தகிர்த்தார்போலும்
இன்னாளில்உந்தனைநான் எதிர்த்துக்கொண்டேன்
இருவருமே சேனாதிபதிகளென்று
பொன்னாடர்மெச்சிடவே சரமெடுத்தேன்
பூட்டியேதூருநொடிக்குள் வாட்டுவேனே.

அர்ச்சுனன் வசனம்

அகோகேளும் சித்திரசேனும் அரவாபரணன் அவசயனனாகிய அரன் அரி பிரமாதிகளும் பயந்தொடுங்கவும், தபசிகளெல்லாம் தவம்விட்டோடவும், மாருதியும் ஆகிசேஷனும் எதிர்த்தாற்போலும், முப்புராதிகளை பரமசிவன் தகைத்தெரிந்ததுபோலும், இப்போது உன்னை எதிர்த்துக்கொண்டேன். நாமிருவரும் சேனாதிபதி என்று பொன்னுலகோர் மெச்சும்படி சரமெடுத்து உன்னை சக்ஷணப் பொழுதில் வாட்டுவேன் பாரடா சித்திரசேனா.

சித்திரசேனன் தரு

வீரனேவாடா	அதிகபலஞானேபோடா
தாஷ்டிகமில்லாமல்	தாண்டிக்குதிக்காதே
சுருள் ஐாடவேசேனை	ஓடவேநீயும்
வாடவேநான்வகை	தேடாமல்விடுவேனே

அர்ச்சுனன் தரு

சூரகெம்பிரவீர	வார்த்தைசொல்லியேதீர
சாரமேதுசும்மா	சமர்த்துக்கள்பேசாதே
சுருள் ஐாடுவேன் துண்டா	போடுவேனிப்போ
கேடுகொலம்வந்து	கூடுவதறியாயோ

சித்திரசேனன் தரு

பதரியேவாடபடைகளெல்லாம்	சிதரவேபோடா
அதிரபூமிகளெல்லாம்	அருஞ்சரம்தனைமீட்டி
சுருள் அடக்கவேஎல்லாம்	நடக்கவேஇப்போ
சடுக்கெனபகை	முடிக்காமல்விடுவேனே

அர்ச்சுனன் தரு

கிட்டிரீவாடா இருதுண்டாய்	வெட்டுவேன் போடா
மட்டில்லாகுணையேவி	மடிக்காமல்விடுவேனே
சுருள் மாத்தவேபாணம்	தூத்தவேஉன்னை
கூத்தனாகவே	ஏத்துவேநமன்பகி

சித்திரசேனன் தரு

கண்டவர்நடுங்க எடுப்பேன்	வீரவாளியே
கொண்டுமேசிதிர அடிப்பேன்	
அண்டமும்குலுங்கிடவே	தண்டமும்கைவாங்கிடவே
சண்டனும்மதிகலங்க	பண்டுசூர்நின் றிடவே

அர்ச்சுனன் தரு

என்னிடக்கைவில்லை எடுத்தேன்	அமோகமாக
பின்னிடும்படிக்கி அடித்தேன்	

மின்னியரதத்தினாலே உன்னிடகவசமுடி
தண்ணையுமுடித்திடவே சொன்னசொல்முடிப்பேணிப்போ ஏ

சித்திரசேனன் கந்தார்த்தம்

மண்டலமன்னர்வாட மதகரிபரிகள்சேனை
துண்டுதுண்டுகளாக துளைத்துஉன்விருதைஎல்லாம்
கண்டவர்நடுங்கிவாட காலருத்திரனைப்போல
சண்டன்வந்தணுகஉன்னை,

தரு

ஜாடுவேன்பாராய் உந்தனுயிரை
போக்குவேன்றோய்
வாக்குவாதங்கொண்டு வந்திங்கேதுள்ளாதே
போக்கிரிபயலேஉன் பெயரதைசொல்லடா ஜா

அர்ச்சுனன் கந்தார்த்தம்

குணத்தொனிதண்ணீபூட்டி கொக்கரித்தெழுந்துசீரி
கூழணத்தினில்உன்னைஇப்போ சமர்செய்துமடிப்பேனென்று
என்னிடபேரைகேழ்க்கும் இணையில்லாபாணம்உன்மேல்
உன்னிதபாணம்பூட்டி,

தரு

ஏவினேனே அஸ்திரம்கோடி
தாவினேனே
ஏவினேன் அஸ்திரம் இமையவர்நடுங்கிட
ஏகபோகமாக தேவர்மனதுவாட ஏ

சித்திரசேனன் கந்தார்த்தம்

அக்கினிபொரிபறக்க அனல்போலகோபமீறி
திக்கெல்லாம்நடுங்க தினகரனுக்ரமித்து
சக்னகபாய்உன்னைவாட்டி சமரினில்மடிப்பேனென்று
உக்கிரகோபங்களோடு,

தரு

ஒங்கியே அஸ்திரமெடுத்தேன் பாணங்கள்கோடி
தாங்கியே உந்தன்மேல்விடுத்தேன்
போங்காலம்வந்துரீ போர்செய்யவந்தாயோ
தேங்காமல்உந்தனிட தந்தையின்பெயர்சொல்லும் ஓ

அர்ச்சுனன் கந்தார்த்தம்

என்னிடபேரைகேழ்க்கும் எழிலுள்ளசிறுவாஉன்மேல்
கண்டோடவில்லிபூட்டி கடுஞ்சினம்மிகவேகொண்டு

தண்டமுமதனுவைவாங்கி சரமாரிபொழிந்தாற்போல
அண்டகோளங்களெட்ட,

தரு

அஸ்திரபாணமெடுத்தேன் அமோகமாக
விஸ்தாரமாய்ப்பாணந்தொடுத்தேன்
அஷ்டாசுதாமந்திரம் ஆயிரத்தெட்டுஞ்சொல்லி
கஷ்டமில்லாமலே காண்டபதோனிபிடித்தேன் அ

அர்ச்சுனன் வசனம்

அடாவாடா சிறுவனே! இந்த பாராகிய பிரபஞ்சத்தில் என்னை
ஜெயிப்பவர் ஒருவரும் இல்லை. ஆகையால் உன்னை கொல்வோ
மென்றால் மனதுவரவில்லை உன்னுடைய தந்தையின் பெயரை
தெரிவித்து பின்னால் சண்டைசெய்யலாம் பாலகா.

சித்திரசேனன் கவி

தந்தையின்பேரைகேழ்க்கும் தனுவுள்ளமன்னாகேளாய்
அந்தமாய்தேவலோகத்தை அடைவுடனரசுசெய்யும்
விந்தைசேர்இந்திரபூபன் விரைவுடன்மகிழ்ந்தளித்த
எந்தன்பேர்சித்திரசேனன் எதிர்த்துமேசண்டைசெய்வாய்.

வசனம்

கேளும் அரசனே! என்னுடைய தந்தையின்பெயர் தேவேந்
திர மகாராஜனாகும். ஆகையால் இனிமேலாகிலும் சமராகிய
யுத்தியம் செய்யலாம் அரசனே.

அர்ச்சுனன் தரு

வாரும்வாரும் எந்தன் தம்பியே அடா
வல்லமையில் மிகுந்ததம்பியே
பாரும்பாருயிப்போ பட்சமுடனேநாமும்
பரிவுள்ள அண்ணரிடம் பாசமாய்செல்லுவோம் வா

சித்திரசேனன் தரு

எந்தகாரணத்தினால்ராஜனே நீர்
எந்தனை தம்பிஎன்றாய்ராஜனே
அந்தமுடனேஇப்போ அறிவிப்பாய்இன்னதென்று
சந்தேகமில்லாமலே சாற்றுவாய்இன்னதென்று

அர்ச்சுனன் தரு அடதாளம்

ஐவரில்நடுப்பிறந்தோன் அர்ச்சுனன்எந்தன்பெயர்
அரசாளும்தேவேந்திரன் அவரிடசெல்வனாகும்

ஆஹா எனக்கு தம்பிரீ ஆகுமே சித்திரசேனா
அந்தமுள்ள துரியனையும் அண்ணனிடம் கொண்டு செல்வோம் ஐ

சித்திரசேனன் தரு

ஐயோ நமது தந்தை அழைத்து வரச்சொன்னாரே
அவரிட வாக்குபடி அழைத்து நாமும் சென்றிடுவோம்
தந்தையிடம் காண்பித்து சமையனிடத்தில் செல்வோம்
சூந்தகமில்லாமலே கொண்டு செல்வோம் அண்ணனிடம் ஐ

அர்ச்சுனன் வசனம்

கேளும் தம்பி சித்திரசேனா! நமது அண்ணனாகிய தரும
ராஜன் துரியோதிரன் அபயமிட்ட சூரலைக்கேட்டு என்னையழைத்து
யாரோ ஒரு அரசன் வந்து துரியனை கட்டிக்கொண்டு போகிறான்.
ஆதலால் நீ சென்று அந்த ராஜனை வெற்றிபெற்று துரியனை மீட்டு
வாதலாய்விட்டது. இல்லாவிட்டால் என் பிராணன் இங்கேயே
போய்விடுமென்று தெரிவித்தார். ஆகையால் நாம் அண்ணரிடம்
காண்பித்து பிறகு தேவலோகம் செல்வோம் சித்திரசேனா.

பொது வசனம்

இருவரும் மனம் ஒத்து தருமரிடம் வருவது.

அர்ச்சுனன் தரு

நடப்போம்வாரும் வனத்தை நோக்கி
நடப்போம்வாரும்
நடப்போம்வாரும் நிந்த நானிலம் புகழ்ந்திட
அடர்ந்தவனமும் குண்ணும் அதிர்ந்திடவேகமாய் ந

அர்ச்சுனன் கவி

என்னிட அண்ணனுடந்தன் இணையடிபோற்றிப்போற்றி
மன்னனும் நானுமாக மல்புத்தம் செய்தபோது
பின்னமில்லாமல் தந்தை பேரதை சொன்னபோது
அண்ணனே தங்கரிடம் அழைத்துமேவந்தேனிப்போ.

தருமர் துரியோதிரனை எதற்காக வனம் வந்தாய் என்று
கேட்டபோது துரியோதிரன் சொல்வது

துரியன் புலம்பல்

ஐயோ நான் என்ன செய்வேன் ஆரண்யம் தன்னில்வர
இந்த அவதிவந்து நோந்ததையோ அண்ணாவே
கண்ணான தம்பியரை காணவே வேண்டுமென்று
காணகம் நாடிவந்தேன் அண்ணாவே

வந்தயிடந்தனிலே

வந்துபிடித்தடித்தான்

இந்த அரசனென்னை

அண்ணாவே

ஐ

வசனம்

கேளும் அண்ணா! தங்களை பார்க்கும்படி வனம் வந்தோம் வந்தவர்களை இந்த அரசன் அடித்து யிழுத்துவந்தான் அண்ணாவே.

பெருந்திருவாள் தரு

மாமாவந்தனம்செய்தேனே

உந்தன்மலரடிதன்னிலே

அரிவையாள் அன்புடன்மாமா

வந்தனம்செய்தேனே

மாமா தங்களைப்பார்க்க

மகிழ்ச்சியுடன்வந்தேன்

இந்தமானபங்கம்

நேர்ந்ததையோமாமாவே மா

தருமர் வசனம்

அகோகேளும் பெண்ணே! பெருந்திருவாளை நீ ஒன்றுக்கும் ஆயாசப்படவேண்டாம். அகோகேளும் தம்பி அர்ச்சுனா! நமது தம்பி துரியோதனனுக்கும் பெருந்திருவாளைக்கும் பசி இளைப்பு அதிகமா ஏற்பட்டு ரொம்பவும் களைப்புற்று இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு பசி தீரும்படியாக கானகத்தில் சென்று சனிவர்க்கங்களை பறித்து வரவேண்டும். ஆகையால் தம்பியாகிய வீமசேனனை நான் அழைத்தேனென்று அதிசீக்கரத்தில் அழைத்து வாரும் தம்பி அர்ச்சுனா.

வீமன் வருகிற கவி

நலமுள்ள தமையன்சொன்ன ரஞ்சிதவசனம்கேட்டு
குலமுள்ளவலியவீமன் குணமுள்ள அசுரர்வாட
சந்திசெய்யளதிரிதன்னை சந்திரகுலத்துதித்த
நலமுள்ள தமையன்முன்னே வீமனும்வருகின்றனே.

வீமன் தரு

மதகரிவீமனிதோவந்தான்

நல்ல

மகுடம்பளபளென்ன சிதரிடஒங்கி

கத்திகட்டாரிஇடைதுன்ன

அந்த

காலனஞ்சிட வீரவண்டயங்கள்மின்ன

துண்டுவாள் தோமரங்கள்யீட்டி

இந்த

உண்டுசெய்துரியனிட பகைதன்னைவாட்டி

அஞ்சாத ரணவீரதீரன்

அந்த

மிஞ்சாதகொன்றிடும் மாறனவன் தீரன்

வருகிறவழிதனிலே துரியன்

அவன்

மனதுபதறியே நிற்கையில் காலன்

கண்டானேவீமனும் அப்போ

நல்ல

கடுங்கோபம்கொண்டுமே வாரானேசூரன்

தன்

வீமன் ஜம்பை தரு

சருணம் உந்தன் திருவடிக்கு தமையனே போற்றி செய்தேன்
என்னை அழைத்தவிதத்தை நீரும் எனக்கறிய சொல்லவேண்டும்

தருமர் ஜம்பை தரு

உன்னை அழைத்தவிதம் உரைத்திடுவேன்கேளும்பா
கானகத்தில் நீயும் சென்று கனிபறித்துவாரும்பா

தருமர் வசனம்

கேளும் வீமசேனா! நமது தம்பியாகிய தூரியோதனனும்
அண்ணாவாகிய கர்ணமகாராஜனும் மாமாவாகிய சகுனிமாமனும்
நம்மைப் பார்க்கவேண்டும் என்று வந்து இருக்கிறார்கள். ஆகையால்
அவர்களுக்கு விருந்துசெய்ய கானகத்தில் சென்று கனிவர்க்கங்களை
பறித்துக்கொண்டு அதிக சீக்கிரத்தில் வாரும் தம்பி வீமசேனா.

வீமன் கவி

இப்படியாய்தரும்ருமே உரைக்கக்கேட்டு
இருவிழியும்பொறிபறக்க உதட்டைக்கவ்வி
எப்படிக்கு தூரியனுமே வந்தானென்று
எதிர்க்கின்றான் அவனைக்கொல்ல குதிக்கின்றானே.

வீமன் நொண்டிச்சிந்து

அண்டரெண்டம் கிடுகிடுன்ன வீமன்
ஆக்கரித்துவிழிகளில் நீர்தளும்ப
கண்டானே தூரியனையும் வீமன்
கடுங்கோபம்கொண்டுமே துடிக்கின்றானே
அண்டாதகோபமதால் தூரியனை
அடிக்குறேன்பாரென்று பதைக்குறானே (தத்தோம்)

தருமர் கந்தார்த்தம்

என்னடாதம்பிவீமா இதைநன்றாய்யோசிக்காமல்
அன்னிதசித்திரசேனன் அடித்தவன்பிடித்துபோனான்
உன்னிடதம்பியைநான் உரைத்துமே அனுப்பிவைத்தேன்
உன்னிடமுரட்டுபுத்தி,

தரு

ஒருக்காலும்போவதில்லையே தன்மார்க்கபுத்தி
ஒருக்காலும்போவதில்லையே
பொறுக்ககோபம்வந்தாலும் பூமியின்மீதாழ்ந்த
இருக்கப்படுவாருணக் கௌளவயம்இல்லையே

தருமர் வசனம்

கேளுந்தம்பி வீமசேனா! நீ கானகம் சென்று கனிபறித்துக் கொண்டு வந்தால் துரியனுக்கும் அவன் சௌகனாக்கும் கொடுத்து பசியாறும்படி செய்து பின்பு அஸ்தினாபுரிக்கு அனுப்பிவிடலாம் தம்பி வீமசேனா.

வீமன் வசனம்

அப்படியே தங்கள் உத்தரவின்படி சென்று வருகிறேன் அண்ணாவே.

வீமன்சொல் தரு

தமையனிடத்தில் விடையும்பெற்றுமே	வீமசேனனும்
தாவிவேகமாய் ஓடிவாரானே	
ஆறுசுனைகள் நதிகள் தாண்டியே	வீமசேனனும்
அன்பாய்வனத்தை தேடிவாரானே	
காடுமலைகள் வனங்கள் தாண்டியே	வீமசேனனும்
கடுகெனவே ஓடிவாரானே	
காட்டில்வந்து கனியைபரித்தானே	வீமசேனனும்
கஷ்டமில்லாமல் மூட்டைகட்டினான்	
அண்டரண்டமும் நடுங்கிவாடவே	வீமசேனனும்
அதிகவேகமாய் ஓடிவந்தேனே	
அண்ணனிடத்தில் வந்துநின்றுமே	வீமசேனனும்
அன்புடனே பணிந்துகொண்டானே	தந்

வீமன் கவி

அடர்வனம்தனிலேசென்று அன்புடன்கனிபறித்து
திரமதாய்எடுத்துக்கொண்டு சீக்கிரம்வந்தேனண்ணா
படிமிசைதுரியபூபன் பசியாறிபுசிப்பதற்கு
அடைவுடன் அண்ணாஉந்தன் அடிதன்னில்வைத்துநின்றேன்.

வீமன் வசனம்

சருணம் சருணம் அண்ணாவே! நான் கானகம் சென்று கனி வர்க்கங்கள் கொண்டு வந்தேன். இதை பெற்றுக்கொள்ளும் அண்ணாவே.

தருமர் சொல் தரு துக்கடா

ஆனால்சந்தோஷம்கொண்டேன்
அன்புடன் அமரவேண்டும்

தம்பிவீமா
எந்தன் தம்பியே

வசனம்

கேளுமப்பா வீமசேனா கனிவர்க்கங்களை பரிமாரவேண்டும்
ஆகையால் நமது தேவியாகிய துரோபதாதேவியை அழைத்து
வாருமப்பா வீமசேனா.

துரோபதை வருகிற கவி

மதிமுகவதனியான வஞ்சியாஸ்கேள்விப்பட்டு
அதிவிதபணிகள்மின்ன ஆடையும்அலங்கரித்து
திங்கள்போல்வதனாருபி சித்திரைமயிலைப்போலும்
தருமரும்அழைத்தாரென்று ரகுபதைவருகின்றோள்.

துரோபதை தரு

மதனரதிஒய்யாரி
மாதாபாஞ்சாஸிவந்தேன்
மாதாபாஞ்சாஸிவந்தேன்

வதனமணிசின்காரி
நல்லடைகொடிஅபிரய

மதனசுந்தராரூபி
சுருள் அரைநெரிவரையருள்
உருகொலிரமிகு

அகிலமெங்கும்பிரதாபி
பிறையணிதிருமுரு
மறையுருவான மத

காப்புக்கொலுசுபீலி
கங்கணம்பளபளென்னவே
கங்கணம்பளபளென்னவே

மோப்புஜிமிக்கைதாலி
நவமணிகள்முத்துபணிகள்அலங்கரித்த

தேரும்பரிகள்பூண்டு
சுருள் திடமுடன்றானும்
கெடிபெறும்சுருமரை

செவ்வையாகவேகண்டு
அடவுடன்போக
கடுகியேகாண மத

தரு

சருணம்உந்தன்திருவடிக்கு
கருணையுடன்எனையழைத்தநாதா

தாளினைக்கேயான்சருணம்
காரணத்தைசொல்லுவீரே

தருமர் தரு

உன்னையழைத்தசேதி
ஒதரியஉன்முகமும்

உரைப்பேன்கேளுமேபெண்ணே
வாடலாகுமா உ

துரோபதை தரு

வாடிஎன்மனதுநொந்தேன்மங்களவதனா
பாஞ்சாலன்மகளாகிவந்த

சுவாமிஇங்கிர்தவதனா
பாவமிதுவோ வா

தருமர் தரு

வந்ததினால்என்னபாவம்
மனதில்குறைவையாமலே

வஞ்சியேகளைய்பெண்ணேநீ
அஞ்சாமல்சொல்வாய் வ

துரோபதை தரு

சொல்லுவாயென்றெந்தனையும்
ஒருசுற்றத்தார்க்குவழியில்லாமல்

மல்லுசெய்குமீர்
கெட்டுநொந்தேனே சொ

தருமர் தரு

கெட்டுநொந்ததைவிட்டு சொல்வாய்கிளிமொழியாளே
மானேதளிர்மேனியாளே உன்னை
கொண்டுவந்தநாள்முதலாய் விட்டுதென்மனம் கெ

துரோபதை தரு

தெரியசொல்லுவேன் தீனாட்சகா
திட்டமுடன்எனையழைத்த

தொல்லப்படுவனானாதா
சேதிசொல்லுவாய்

தருமர் வேறு தரு

சொல்லுவேன்கேளுமடி பெண்மயிலே அடிபெண்ணே
சயோதனராஜனுக்கு கண்மணியே
சத்தமாகநீயும்சென்று பெண்மயிலேஇங் து
சுருக்கினிலன்னம்போடு கண்மணியே செ.

துரோபதை தரு

எந்தவிதமதாக மன்னவரே நான்
எப்படி அவன்முன்னேசெல்வேன் மன்னவரே
அரண்மனையிலிருந்தவனை மன்னவரே அவன்
ஆரண்யத்தில்ஓட்டிவைத்தான் மன்னவரே எ

தருமர் தரு

என்சத்தியம்தவறாமலே பெண்மயிலே நீ
சதிருடன்சென்றுவாரும் கண்மணியே
சென்றுவருகாவிட்டால் பெண்மயிலே இப்போ
சேயிழையேஎன்உயிரை மாய்த்துக்கொள்வேன் எ

துரோபதை வசனம்

கேளும் நாதா! தாங்கள் ஏன் என்மேல் கஷ்டப்படுகிறீர்
நான் சென்று வருகிறேன் நாதா.

பொது வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் இவ்விதமாக துரோபதையம்மன்
வருவதை பெருந்திருவானை யறிந்து ஏதென்று சொல்லுகிற விதங்
காண்க.

பெருந்திருவாள் கூறி

வஞ்சியெந்தமக்கையாளே வன்மையாயுந்தன்பாதம்
கொஞ்சியேபணிந்துகின்றேன் கோதையைகார்த்திடாயே

துரோபதை கவி

ரஞ்சிததங்கையாளே நலமுடன்எந்தநாளும்
மிஞ்சியேவாழ்ந்திருப்பாய் மெல்லியேஎழுந்துவாரும்.

பெருந்திருவாள் தரு

அக்காஉன்பாதத்திற்கே
அடிபணிந்தேன்

அடிபணிந்தேன்
மலர்கரங்குவித்தேன் அ

துரோபதை தரு

வந்தடிபணிந்ததங்கையே
வஞ்சியரேவாழ்ந்திருப்பாய்

என்றும்
கொஞ்சியேசுகமதாக வ

பெருந்திருவாள் வேறு தரு

வாழுமென்றுசொன்னதாலே
தாழ்வுவராமலிப்போ

வஞ்சியாலெந்தனையும்
தற்காக்கவேண்டுமக்கா வா

உள்ளமனமகிழும் என்ற மெட்டு

துரோபதை தரு

வன்மையுடனேஇன்றுவஞ்சியே
வந்தவிதத்தை சொல்லுமே
வார்த்தைமிகவுஞ் சொல்லுமே
வார்த்தைகள் தன்னை
பூர்த்தியாய்யுன்னியே

வனத்தன்னில்
எனக்குக்கூறுமே
வஞ்சிஎன்முன்னே
புகலுவாய்கன்னியே வ

பெருந்திருவாள் தரு

ஆரண்யம்பார்க்கவென்று
அன்புடன்ஓடிவந்தோமே
தென்புடன்சென்றுவந்தோமே
அறிவையேஇன்னம்
கோரியேநாமுமே

அதிகபிரியமாக
நாதனும்நானும்
தெரியவேசொன்னேன்
குளக்கரைசெல்லுவோம் ஆ

பெருந்திருவாள் வசனம்

அகோகேளும் அக்கா! நாங்கள் தங்களையும் வனத்தினுடைய வேடிக்கைகளையும் பார்க்கவேண்டுமென்று பிரியமுடன் வந்தோம். அப்போது இந்த சித்திரசேனன் எங்களை அடித்து தெய்வலோகம் இழுத்துக்கொண்டு போனதை உன் நாதன் தெரிந்து அவரோடு சமர்புரிந்து எங்களை அழைத்துக்கொண்டு வந்தார். ஆகையால் தங்களை நேரில்பார்த்தேன் இப்பவும் எனக்கானால் வனவேடிக்கைப் பார்க்கவும் ஜலக்கிரீடை செய்யவும் அன்புகொண்டு இருக்கிறேன். ஆகையால் சென்று வருகலாம் வாரும் எனதக்கா.

துரோபதை தரு

வாரும்வாரும் தங்கையே வழிநடப்போம் மங்கையே
சீருடனே நமது இல்லம் சேர்ந்திடுவோம் அங்கையே வா

பெருந்திருவாள் தரு

வருகுறேனே பின்னையே வழிநடந்து முன்னையே
இருவருமாக கூடி யேகிடுவோம் கன்னியே வ

துரோபதை தரு

பூங்காவனம் வாருமே பூவையரே நீருமே
கோங்குமல்லிகை ரோஜா கோதையரே பாருமே ஸ்ர

பெருந்திருவாள் தரு

நந்தவனம் வந்தோமே நங்கையின்பம் கொண்டோமே
விந்தையாக தங்கிருந்து மெல்லி செல்வம் விண்டனே ந

துரோபதை வசனம்

அகோகேளும் தங்கையே! நாம் இருவரும் இந்த நந்தவனத்
தில் இளைப்பாறி ஜலத்திற்குச் சென்று தீர்த்தமாடிச் செல்வோம்
தங்கையே.

பெருந்திருவாள் தரு

அக்கையரே நதி இறங்கி அன்பாய் வாருமே
ஆசுமனஞ்செய்து நாமும் அருவைசேருமே அ

துரோபதை தரு

கன்னியரே ஆடையோடு கங்கைமூழ்குவீர்
கரையிலேறிகற்புதெய்வ மென்று வாழ்குவோம் க

பெருந்திருவாள் தரு

சொன்னபடி அக்கையரே தோகைமூழ்கினோம்
துறையில் வந்து கற்புதெய்வ மென்று மாழ்கினோம் சொ

துரோபதை தரு

தையலரே பொற்குடத்தில் ஜலத்தை மொள்ளுவோம்
சந்தோஷமாய்க் கரையிலேறி தையல் வந்தோம் தை

பெருந்திருவாள் தரு

தடகரத்தில் குடத்தைக் கொண்டு மொண்டோமே
தாவியே இருவருமாய் விடுதிவருகுவோம் த

துரோபதை தரு

தேவனூரில் வாழும் விஷ்ணுகுலத்துங்கனும்
கூறும் ராமசாமி பாடல் கோரும் மங்கை நாம் தே

பெருந்திருவாள் தரு

வஞ்சியரோமசாமி
வாராய்நாம்வாழ்த்திவரைந்தபதத்தையே
போற்றிவந்தோமிடத்தையே வ

துரோபதை வசனம்

ஆனால் கேளும் தங்கையே! நாம் வந்து வெகுநேரமாகி விட்டது. ஆகையால் தருமந்தனர் அறியாமுன் விடுதிபோய் சேரலாம் வாரும் தங்கையே.

பொது வசனம்

அகோதெப்படி யென்றால் இவ்விதமாக பெருந்திருவானையும் துரோபதையும் இருவரும் தீர்த்தமாடி பர்ணகசாலைக்கு வந்தார்கள். அப்போது தருமந்தனர் துரியனுக்கு போஜனமளிக்க வீமனைப் பார்த்து ஏதென்று தெரிவிக்கிறவிதங் காண்க.

தருமர் தரு

வீமனே வாடா
விற்பிடித்தெதிர்வாடா
அஸ்திநாபுரிக்கீ
அண்ணனைவிட்டுவாடா
வனந்தனில்சென்று
வண்மையுடன்விட்டுவாடா
கானகம்விட்டு
கடுகெனவந்திடுவாய்

விரைவில்சென்று
கண்மணியே
அழகுடன்சென்று
கண்மணியே
வருத்தம்செய்யாமல்
என்தம்பிவீமா
களிப்புடன்சென்று
கண்மணியே

வீமன் தரு

ஓடியேவருவேன்
உத்தமன்வந்திடுவேன்
தேடியேதிருமுவர்
தீரமாய்வாட்டுவேனே
எனக்குவிடை தந்தால்
ஏகியேவிட்டுவாறேன்

உன்னிடமொழிபோல்
அண்ணாவே
யார்வந்தெதிர்த்தாலும்
அண்ணாவே
இப்பவேநானும்சென்று
அண்ணாவே

தருமர் வசனம்

கேளும்தம்பி வீமசேனா! நீ என்ன இவர்களை கானகத்தில் ஒன்றுஞ்செய்யாமல் அழைத்துக்கொண்டு போய் அஸ்திநாபுரியில் விட்டு விட்டு மீக்கிரம்வந்து பதில் தெரிவிக்கவேண்டும் தம்பி வீமசேனா.

வீமன் சொல் தரு

எழுந்திரும்துரியா
இடரொன றும்செய்யவில்லை

எனக்கின்பம்வருமா உன்னை
அண்ணாவே

இடம்திலிருந்து இருந்திடு முன்னை இப்போ
அழைத்துபோகசொன்னாரண்ணன் துரியோனே எ

துரியோதனன் தரு

என்னிடதம்பி ஏகியேவருவேன்
இன்னமுஞ்ஜாலமேனோ தம்பியரே
ஜாலஞ்செய்யாமல் சடுக்கெனசென்று
தமையனைபணிந்துவாரேன் வீமசேனா எ

துரியோதனன் வசனம்

கேளுந்தம்பி வீமசேனா! நான் சென்று தமையனிடத்தில்
விடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறேன் வீமசேனா.

துரியன் தரு

அண்ணாசருணம் அதிபெல நண்ணு சருணம்
அண்ணு உந்தன்பாதம் அடியினைபோற்றினேன்
மன்னனை எந்தனை மகிழ்ந்துமே அனுப்புவிர் அ

தருமர் தரு

ஏகுவாய்தம்பி துரியபூபா ஏகுவாய்தம்பி
ஏகுவாய்நீயுமே இந்தவனத்தையிட்டு
பாகுசேர்மொழியான பைங்கொடியைக்கூட்டி

தருமர் வசனம்

கேளுந்தம்பி துரியோதனா! உன் தேவியையும் அழைத்துக்
கொண்டு வீமனை துணைக்காக அனுப்பி இருக்கிறேன் அவனோடு
சீக்கிரமாக சென்றுவாரும் துரியோதனா.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக துரியோதனன் தருமரிடத்தில் விடைபெற்றுக்
கொண்டு தனதுதேவியை அழைத்துக்கொண்டு வருகிற துரியனைப்
பார்த்து வீமன் அழைத்து மூவருமாய் செல்கிறவிதம் காண்க.

வீமன் சொல் தரு

வாரார்பாரீர் மூவருங்கூடி வாரார்பாரீர்
நேராககானகம் தன்னைக்கடந்துமே
நெடியபுஷ்பரதமும் வடிவாகவிட்டுமே
சுருள் நேசமானவன வாசத்தைவிட்டுமே
ஆசையாக அஸ்தினு புரிதனில்வந்தோம் வா

பொது வசனம்

இவ்விதமாக மூவரும் அஸ்தினுபுரிக் கருகாமையில் வந்ததும்
வீமனை துரியன் பார்த்து ஏதென்று சொல்கிற விதங்காண்க.

தூரியன் தரு

வருகாதேவீமா அஸ்திநுபரம் வரவேண்டாம்பூமா
வனத்திலிருந்தவர்கள் வளர்நாட்டில்வந்தாலே
வகைமோசம்வருஞ்சொன்னேன் வந்தவழியேபோடா வ

பெருந்திருவாள் தரு

காட்டைமெரித்தகாலால்நீ	நாட்டைமெரிக்கலாமோ
கடுகெனஒடிப்போடா	வீமசேனா
வீட்டைமெரித்தகாலால்	காட்டைமெரிக்கலாமோ
வீணனெனஒடிப்போடா	வீமசேனா
இந்தஇடத்தைவிட்டு	உள்ளண்ணத்தின்பழியும்
ஏகநடந்திட்டா	வீமசேனா

வீமன் தரு அடதாளம் சாப்பு

இப்படித்திரிந்திருந்தால் அப்பவே உங்களை நான்
ஆரண்யத்தில் கொண்டு விடுவேனே பெருந்திருவே
ஆரண்யத்தில் கொண்டு விடுவேனே

செப்பரிய அண்ணன்மொழி இப்பவேநன்கேட்டதினால்
இந்தபங்கம்வந்துநேர்ந்ததே எந்தனுக்கிப்போ
இந்தபங்கம்வந்துநேர்ந்ததே

இப்பொழுதே நானும் சென்று ஏகியே தமயன் தன்னை
ஒப்பியே நான்கொல் வேனென்றுமே வீமசேனனும்
ஒட்டமாக நிரும்பிவாரானே

துரியன் தரு

பெண்மயிலேபெருந்திருவே இன்னம்இங்கேஇருக்கிருவே
பிடித்துநீ தள்ளிவாருமே எனதுதேவி
பிடித்துநீ தள்ளிவாருமே

ஐயோஐயோசுகுனிமாமா ஐவர் அடிவைத்தாலே
அழிந்துபோகும் அஸ்திபுரமும் எனதுமாமா
அழிந்துபோகும் அஸ்திபுரமும்

கண்மணியேபெருந்திருவே கனமுள்ளவீமனையும்
கட்டையாலடித்துவருகுவாய் எனதுபெண்ணே
நீகட்டையாலடித்துவருகுவாய்

சாண்மதைதரீகரைத்து
ஜல்தியாய்ஊற்றிவருகுவாய்
ஜல்தியாய்ஊற்றிவருகுவாய்

சதிருடன்அவன்தலையில்
எனதுபெண்ணே

பெருந்திருவாள் தரு

சாணத்தையும்நான்கறைத்து ஜல்தியாய்விமன் தலையில்
சட்டிக்கொண்டுநானுடைத்தேனே துடப்ப
கட்டையாலடித்தேனே

பார்த்தும்பாராமலேவிமன் அவன்
பங்கப்பட்டுஓடிவாரானே தருமரிடம்
பங்கப்பட்டுஓடிவாரானே

விமன் புலம்பல் தரு

அடவியைவிட்டுநானும் அஸ்தினுபுரியில்சென்று நான்
அவமானம்பட்டுநீதேன் அண்ணாவே
மன்னுளந்தனைஅவர் மர்மமாய்அழைத்துச்சென்று என்னை
மானபங்கம்செய்துவிட்டார் அண்ணாவே
உந்தனுக்குபயந்துஅவரை உயிருடன்விட்டுநானும் நான்
ஓட்டமாய்ஓடிவந்தேன் அண்ணாவே

பொது வசனம்

இவ்விதமாக துரியோதனாதிகள் செய்த மரியாதையை தரும
ருக்குத் தெரிவிக்க தருமர் சொல்லுகிறவிதங் காண்க.

தருமர் தரு

அஞ்சாதேவீமாஒருக்காலும் நமக்குஅபஜெயம்வருமா
சஞ்சலப்படவேண்டாம் சமயம்பார்த்துநீயும்
தடையில்லாமலேசண்டை முடிவிலேகொல்லுவாய்
சாபம்வெல்லாதுபுண்ணியம் தன்னைபாபம்வெல்லாது
கோபமேகுடிகொள்ளும் குலையும்குலமழிக்கும்
கூடும்உலகவார்த்தை பாடும்பழுதுவாராது அ

தருமர் புலம்பல்

அச்சுதனேமேகவர்ண இச்சமயம்வாருங்கண்ணு
பச்சரிமமானமாயனே கருடனேறி
இச்சமையம்வாரும்நேயனே
ஐவர் பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரண்யத்தில் தவித்துநின்றோம்
ஆதரிக்கவேண்டும்கண்ணனே எந்தனைவந்து
ஆதரிக்கவேண்டும்கண்ணனே
தாமரையிலையின்மீதில் தண்ணீர் தவிப்பதுபோல
தத்தளிக்கவிடலாகுமோ கோபாலகிருஷ்ண
தத்தளிக்கவிடலாகுமோ

இன்னமெந்தன்மீதிலென்னு
இந்தவேளைவந்துகாருமே
இந்தவேளைவந்துகாருமே

வர்மமோநானறிகிலேன்
கோபாலகிருஷ்ண

தருமர் வசனம்

அகோ தெப்படியென்றால் தருமர் ஸ்ரீகண்ணனை தியானம்
செய்யும்போது ஸ்ரீகண்ணன் சபைக்கு வருகிறவிதங் காண்க.

கிருஷ்ணமூர்த்தி வருகிற கவி

மைத்துனன் தர்மராஜன் மனம்வாடிபுலம்பும்போது
எத்திசையோர்துதிக்க எழிலானகெருடனேறி
சத்துருசங்காரலோலன் தருமரைக்கார்க்கவேண்டி
சித்தத்தில்நினைத்தாரென்று ஸ்ரீகண்ணன்வருகின்றாரே.

கிருஷ்ணன் தரு

தேவாதிதேவரிதோவந்தார்
தேவகிமைந்தனிகோவந்தார்

திருமுவரிலொருவா

பாலகிருஷ்ணனான ஆயர்பாடியில்

வெண்ணெயுண்டேன்

பார்த்தீபந்தனக்குதங்கை

பாஞ்சாலியைமணம்முடித்தேன்

சுருள் பன்னுமுனிவர்க்கு

கண்ணனும்நானே

மண்ணையுண்டதிரு

வண்ணனும்நானே

தேவ

ஆயிரத்தெட்டண்டமுண்ட துங்கள்

இரணியனை

அதிரஉடல்கிழித்தசிங்கள்

பதரவேபூமிதன்னை

பாயாய்சுற்றிருரனை

பன்றியுமானேன்

அவனுயிர்கொண்டிடலானேன்

சுருள் பாதகஅம்மான்

கஞ்சனைகொன்றேன்

பூதகிமுலைபாலையும்

உண்டேன்

தேவ

கிருஷ்ணன் வசனம்

கேளும் மாதவா! தருமர் என்னை நினைத்து வரும்படி துதிக்கின்றார். ஆகையால் நான் கெருடனேறி செல்லவேண்டுமடாமாதவா.

கிருஷ்ணன் தரு

பண்ணவர்முனிவர்களும் என்றும்என்னைக்கொண்டாட

பரந்தாமன்வந்துமேவினேன்

பாண்டவர்தூதன்

பரந்தாமன்வந்துமேவினேன்

நிரந்தரமானலோலன்

நித்தியஸ்வரூபனான

அருள்பெருகும்தர்மனவர்

அழுகும்குறையரீக்க

சுருள் அண்டத்தையுண்ட செங்கனிவாயன்
பண்டரிபுரமதில் அமர்ந்திடும்நேயன்
வட்டமானகெருடனேறி வந்தேன்காமதேனுதனம்
கானகத்தில்பஞ்சவரை கண்டுமனமகிழ்ந்தேன் பண்

கிருஷ்ணன் வசனம்

கேளும் மைத்துனா! என்னை ஏதுகாரணமாய் நினைத்தீர் அதை
எனக்கு தெரிவிக்கவேண்டும் மைத்துனா.

தருமர் வசனம்

மைத்துனா நமஸ்காரஞ் செய்கின்றேன்.

கிருஷ்ணன் வசனம்

மைத்துனா மங்களமுண்டாகட்டும்.

தருமர் தரு

என்னவென்றுசொல்லப்போறோம் மைத்துனரே
இந்தவனத்தினில்கஷ்டபட்டோம் மைத்துனரே
உந்தனைபார்க்காமலேமைத்துனரே ஓகோமைத்துனரே
உள்ளமும்வாடிநொந்தோம் மைத்துனரே எ

கண்ணன் தரு

என்னகாரணமோதான் பஞ்சவரே ஓகோ பஞ்சவரே
எனக்குஎடுத்துரைக்கவேண்டுமப்பா பஞ்சவரே ஓகோ பஞ்சவரே
பரந்தாமன்நானிருக்க பஞ்சவரே ஓகோ பஞ்சவரே
உமக்குபழுதுகள்வந்திதென்ன பஞ்சவரே ஓகோ பஞ்சவரே

கண்ணன் வசனம்

கேளும் தர்மநந்தனா! இவ்வனத்தில் எவ்விதக்கஷ்டம் வந்தா
லும் நான் உங்களுக்கு துணையிருக்கிறேன். நீ யாதொன்றுக்கும்
அஞ்சவேண்டாம் தர்மநந்தனா.

பொது வசனம்

இவ்விதமாக கிருஷ்ணமூர்த்தியும் தர்மநந்தனரும் வார்த்தை
யாடிக்கொண் டிருக்கும்போது துரோபதையம்மன் தமையனைப்
பார்த்து பணிகிறவிதங் காண்க.

துரோபதை தரு

தாமோதராரிஷிகேசனே
சற்குணபாதமேவந்தனம்

உந்தன்

தங்கையாளெந்தனை
இங்ஙனம்வேண்டிய

பொங்கமதாகவே
மங்களமறியேன் தா

கிருஷ்ணன் தரு

தோறாவடிவழிகி
சுகித்துமிகவாழி

யென்றும்

துண்டதூரியனை
எந்தனுக்கதனை

கண்டதுமுண்டோ
ஒதிடவேண்டுமே தோ

தூரோபதை தரு

அண்ணுயிதுஎன்ன
அருமை பாவமறியேன்

யெந்தன்

அல்லலுண்டாகியே
அவனுமில்விடம்

வந்ததூரியனும்
அண்டிவந்தானே அ

கிருஷ்ணன் வேறு தரு

வந்ததூரியனவன்
வன்மையுடன் இருக்கிறான்

எந்தஇடந்தனிலே
சொல்லுமம்மா வ

தூரோபதை தரு

அந்ததூரியனவன்
அமர்ந்துஇருக்கின்றானே

அஸ்திபுரம்சென்று
அண்ணாவே அ

தூரோபதை வசனம்

கேளுமெனது அண்ணாவே! தூரியோதனனவன் இவ்விடம்
வந்ததற்கு தகுந்த மரியாதைசெய்து அஸ்திபுரத்திற்கு அனுப்பி
விட்டார்கள் அண்ணா.

கிருஷ்ணன் வசனம்

கேளுமம்மா தங்கா! எனக்கானால் சந்தோஷமாய் விட்டது
அமருவாய் தங்கா.

வீமன் தரு

மாயவரேகோவிந்தா
மலரடிபோற்றிசெய்தேன்

மதகரிவீமன்நானும்
மைத்துனரே

அண்ணன்வார்த்தையைக்கேட்டு
அவமானப்பட்டுவந்தேன்

அஸ்திபுரம்சென்றுநான்
மைத்துனரே

வீமன் வசனம்

கேளும் சுவாமி பகவானே! தூரியோதனன் எங்களை பார்க்கும் படியாக திருட்டு எண்ணங்கொண்டு வந்தான். வந்தவனை என் தமையன் அழைத்துக்கொண்டு போகச்சொன்னார். நான் அழைத்துக்கொண்டு அஸ்தினாபுரிக்குச் செல்ல அவர்கள் என்னை அவமானம் செய்துவிட்டார்கள் என் வஞ்சத்தை சல்லாம் எப்போது முடிப்பேன் சுவாமி பகவானே.

கிருஷ்ணன் தரு

என்னபுத்திரீநினைந்தாய்

தர்மநந்தனு

என்னபுத்திரீநினைந்தாய்

என்னபுத்திரீநினைந்தாய்

மன்னன்வீமன் தனையனுப்ப

சொன்னபோதே எந்தனுக்கு எண்ணமும்வேறுகுதையா எ

தருமர் தரு

அபயகுரலுக்கேட்டு

அர்ச்சுனனையனுப்ப இந்த

அவமானம்வந்ததையா

ஆதிமாயனே

பஞ்சவர்ணாவரில்பரந்தாமாவந்துகாரும்

ஆதிமாயனே

பார்த்துபுலம்பினானேபரமனேபாதுகார்த்தேன் ஆதிமூலமே

இந்தவேளை எங்கள்மேல்

இந்தகோபம்கொள்ளலாமோ

எங்களைபாதுகாரும்

மேகவண்ணனே

வசனம்

கேளும் சுவாமி பகவானே! தங்கள் அபயமிடுகின்றவர்களுக்கு அபயங் கொடுக்கும்படி தெரிவித்ததினால் நான் அபயஸ்தம் கொடுத்தேன். ஆகையால் என்மீதில் கோபம்கொள்ளவேண்டாம் எங்களை பாதுகார்க்கவேண்டும் பகவானே.

கிருஷ்ணன் வசனம்

கேளும் தர்மநந்தனு! நீங்கள் அனைவரும் இந்த வனத்தை விட்டு மறுவனம் செல்லுங்கள் நான் வைகுந்தம் சென்று வருகிறேன் மைத்துனு.

பொது வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் இவ்விதமாக தர்மர் சித்திரசேனனுக்கு விடைகொடுத்து அனுப்பிய சித்திரசேனன் தந்தை இடத்தில் சொல்லுகிறவிதம் காண்க.

சித்திரசேனன் தரு

என்தந்தையே சருணம்

உமதுபாதம்

என்தந்தையே சருணம்

தந்தையே உன்பாதம்

தனயன் சாஷ்டாங்கம் செய்தேன்

விந்தையாய் உன்னிடம்

விளம்புவேன்கேளையா

த

இந்திரன் தரு

வந்ததினால் எந்தனுக்கு

மனது சந்தோஷமாச்சு

எந்தனைபணிந்தமைந்தனே என்னிடத்தில் சொல்லுவாயே

வ

சித்திரசேனன் தரு

நான் சமர்ப்பரியபோகும்போது

என்தந்தையே

துரியன் என்னுநான் அறிந்தேன்

தந்தையே

பிடித்தபிடியுடனே

தந்தையே

அவனை பிள்கட்டாய்கட்டிவந்தேன்

தந்தையே

நா

இந்திரன் தரு அடதாளம் சாப்பு

அந்தமுள்ள துரியன் அவன்

எங்கேயிருக்கின்றானே

அருமையுள்ள எந்தன்மைந்தா

அவனைக் கொண்டு வாரும்

அ

சித்திரசேனன் தரு

நான்கொண்டுவருகும்போது தந்தையே ஓகோ தந்தையே

குருகுலத்துமன்னன் அவன் தந்தையே

பாண்டுவின்புத்திரனும் தந்தையே

அவன்

பாராரும் அர்ச்சுனனும் தந்தையே

எனக்குநீ தம்பி என்று தந்தையே

அவன்

இழுத்துசென்றான் தர்மரிடம் தந்தையாரே

நா

இந்திரன் தரு அடதாளம்

என்னசொன்னான் தர்மனவன் எனக்கு உரைக்கையேனும்

பின்னகமில்லாமலே

பிரித்து சொல்லும் எந்தனிடம்

எ

சித்திரசேனன் வசனம்

கேளும் எனது தந்தையே! நான் கானகம் சென்று துரியோதனை பிடித்து கொடுக்கப்பத்தில் கட்டிவரும்போது அர்ச்சுனன்கண்டு என்னோடு எதிர்த்து சண்டைசெய்து தருமரிடம் இருவரையும் கொண்டு வந்துவிட்டான். அப்போது தர்மர் என்னை துரியனை விட்டு தங்களிடம் போகும்படி தெரிவித்தார். நான் வந்துவிட்டேன் தந்தையே.

பொது வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் இவ்விதமாக கிருஷ்ணமூர்த்தி பஞ்ச வர்கள் ஐவரும் மகாவிஷ்ணுவிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு சித்திர சேனனை தேவலோகம் அனுப்பிவிட்டு ஏதாவது கந்தர்வவனம் சென்றார்கள். இந்த நாடகத்தை ஆடினபேர்களும் பாடினபேர்களும் காதினால் கேட்டபேர்களும் சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்ய மென்று சொல்லக்கூடிய நான்காம்பதவி அடைவார்கள் என்பதாம்.

மங்களம்

மங்களம்	ஜெயஜெய	மங்களம்	
மங்களம்	ஜெயஜெய	மங்களம்	
பஞ்சவர்க்கும்	மன்னன் சித்திரசேனனுக்கும்		
மங்களம்	ஜெயஜெய	மங்களம்	ம

வாழி கவி

அந்தணர்அரசர்வாழ்க அருமுனியோர்கள்வாழ்க
அந்தநல்சரிதந்தன்னை எழுதினோர்படித்தோர்வாழி
பந்தமாய்கேட்போர்வாழி பாருலகுள்ளோரெல்லாம்
செந்திருவருளைப்பெற்று சிறப்புடன்வாழ்கவாழ்க.

துரியோதனன் கொர்வபங்கமென்னும்

அர்ச்சுனன் சண்டை நாடகம்

முற்றிற்று.

மலர்மகள் பதிப்பின் நாடக விளம்பரம்

—•••••—

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில்: இதன் அடியிற்கண்ட புத்தகங்களும், இன்னும் அநேகவிதமான புத்தகங்களும், எமது மலர்மகள் விலாச அச்சுக்கூடத்தில் தகுந்த விதவாங்களைக் கொண்டு பிழையறச் சீர்திருத்தி அச்சிட்டு வருவதால் யாவரும் பூமுகள் பதிப்பை கவனித்து வாங்கக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

(ரிஜிஸ்டர்காபிரைட் செய்தது)

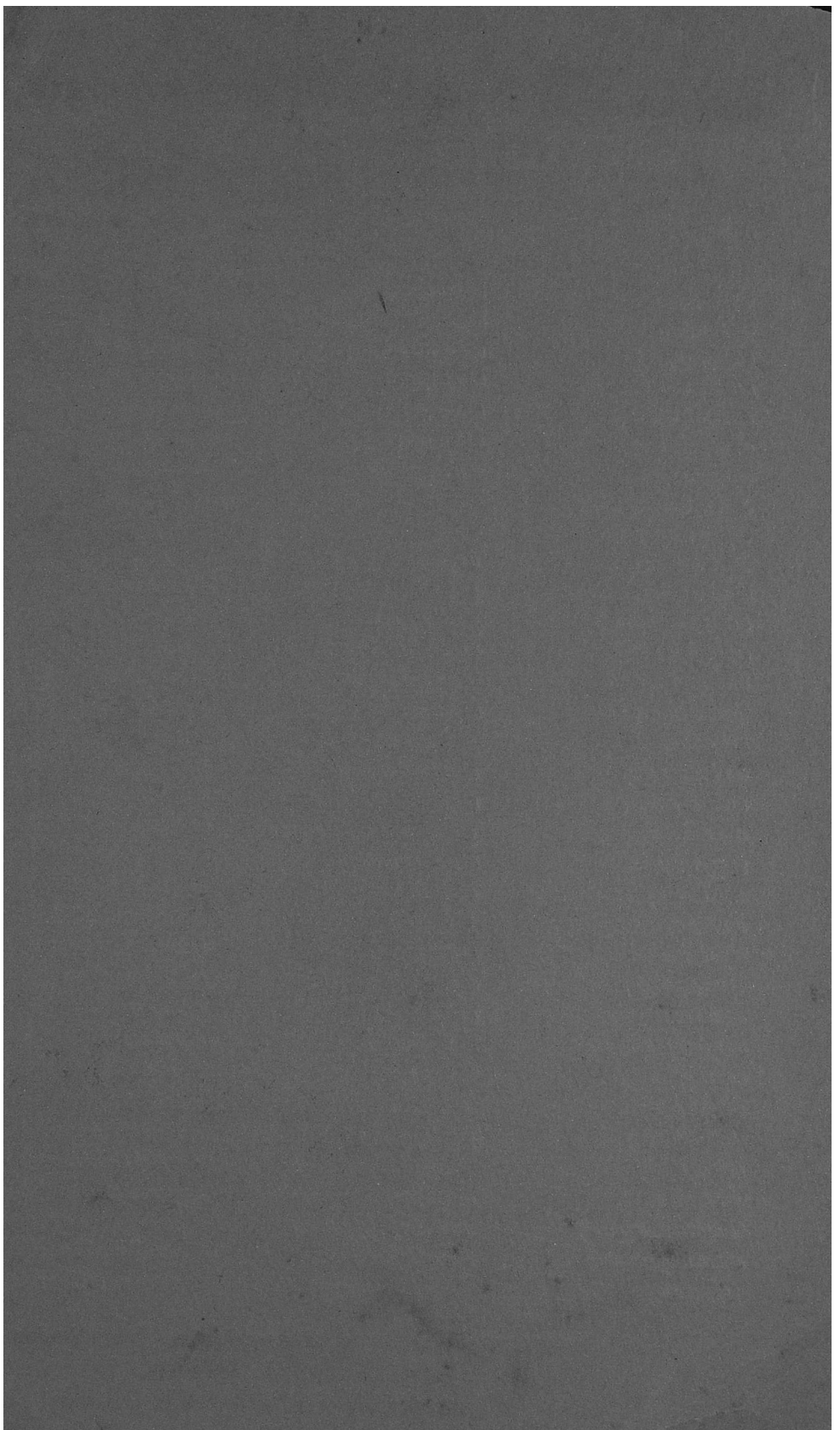
	ரூ. அ. பை		
வள்ளிகலியாணநாடகம்	0	12	0
சிங்கீசர்கலியாணநாடகம்	0	12	0
ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகமென்னும் குசலவநாடகம்	0	12	0
மாங்கனி சரித்திர நாடகம்	0	12	0
கம்ச சம்மார நாடகம்	0	12	0
தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் நாடகம்	0	12	0
தாருகாவனரிஷி சரித்திர நாடகம்	0	12	0
கமலவல்லி நாடகம்	0	12	0
பத்மாவதி நாடகம்	0	12	0
நரகாசுர சம்மார நாடகம்	0	12	0
சந்திரன் கர்வபங்கமென்னும் சந்திராம்பாள் நாடகம்	0	12	0
மணிமாலன் சண்டை நாடகம்	0	12	0
வீமன் அர்ச்சுனன் யுத்த நாடகம்	0	12	0
ஸ்ரீராம ஆஞ்சநேய யுத்த நாடகம்	1	0	0
சிறுத்தொண்டபத்தன் நாடகம்	1	0	0
வல்லபைகலியாணமென்னும் விநாயகர் கலியாணநாடகம்	0	12	0
சுபத்திராபரிணய நாடகம்	1	0	0
இலட்சுமணதேவி மாலையிடு நாடகம்	0	12	0
அருந்ததி கலியாண நாடகம்	0	12	0
வல்லாளமகாராஜன் நாடகம்	0	12	0
கேதாரி ஈஸ்வரர் நோன்பு நாடகம்	0	12	0
பார்வதி இடபாகம்பெற்ற மகிடாசூர சம்மார நாடகம்	0	12	0
சகுந்தலை நாடகம்	0	12	0
சித்திரசேனன் சரித்திர நாடகம்	0	12	0
வாணசூரன் சண்டை நாடகம்	0	12	0
புனந்திரன் தூது என்னும் சின்ன அர்ச்சுனன் சண்டை	0	12	0
கேஜுகொரி என்னும் கார்தாரி நோன்பு நாடகம்	0	12	0
துரியோதனன் கர்வபங்கமென்னும் அர்ச்சுனன் சண்டை	0	12	0
சந்தரராஜன்பாபவிமோசன கிருஷ்ணர்ச்சுனன் சண்டை	0	12	0
கெம்பீர்ணசூரன்வதை துரோபதைகல்வாய்சமைந்தநாட	0	12	0
கடோர்கஜன் சண்டை என்னும் துரோபதை நாடகம்	0	12	0
நல்லதங்காள் நாடகம்	1	0	0

102648

அமரம்பேடு. இராஜரத்தின முதலியார்

மலர்மகள் விலாச அச்சுக்கூடம்

23, தாண்டவராயம்பிள்ளை வீதி சென்னை.

1-A

2-74

ஸ்தநாமாவளி ஸ்தோத்திரம்

ஓம் ஹரிஹரி
நரஹரி, முரஹரி
அம்புஜாக்ஷரி
அச்சதா, உச்சிதா
பஞ்சாயுதா
பாண்டவர்தூதா
லக்ஷ்மீசமேதா
லீலாவிநோதா
கமலபாதா
ஆதிமத்யாந்தாகிதா
அனாதரக்ஷகா
அகிலாண்டகோடி
பிரம்மாண்டநாயகா
பரமானந்தா
முகுந்தா
வைகுந்தா
கோவிந்தா
பச்சைவண்ணு
கார்வண்ணு
பன்னகசயனு
கமலக்கண்ணு
ஜனர்த்தனு
கருடவாஹனு
ராக்ஷஸமர்த்தனு
காளிங்கநிர்த்தனு
சேஷசயனு
நாராயணு
பிரம்ம்பாராயணு
வாமனு
நந்தநந்தனு
மதுசூதனு
பரிபூரணு
சர்வகாரணு
வேங்கடரமணு
சங்கடஹரணு
ஸ்ரீ தரா

துளசிதரா
தாமோதரா
பீதாம்பரா
சிதாமனோஹரா
மச்சகச்சவாஹவதா
பலபத்ரா [ரா
பரமதயாபரா
பரமேசுவரா
சங்குசக்ரா
ஸர்வேஸ்வரா
கருணாகரா
ராதாமனோகரா
ஸ்ரீரங்கா
ஹரிரங்கா
பாண்டிரங்கா
லோகநாயகா
பக்தநாபா
திவ்யசொருபா
புண்ணியபுருஷா
புருஷோத்தமா
ஸ்ரீராமா ஹரிராமா
பரந்தாமா
நரசிம்மா
திரிவிక్ரமா
பரசுராமா
சஹஸ்திரநாமா
பக்தவத்ஸலா
பரமதயாளா
தேவானுகூலா
ஆதிமூலா
ஸ்ரீலோலா
வேணுகோபாலா
மாதவா, யாதவா
ராகவா, கேசவா
வாகுதேவா
தேவதேவா

ஆகிதேவா
ஆதிபதபாந்தவா
மஹானுபாவா
வசுதேவிதநயா
தசரததநயா
மாயாவிஸாசா
வைகுண்டவாசா
சுயம்பிரகாசா
வேங்கடேசா
நுஷ்கேசா
சித்விலாசா
கஜபதி, ரகுபதி
சிதாபதி
வேங்கடாசலபதி
மாயா, ஆபா [யா
வெண்ணெயுண்டநே
அண்டர்களைத்துந்
தாயா
உலகமுண்டவாயா
நானுபாயா
பக்தர்க்கர்ச்சகாயா
சகூர்ப்புஜா
கருடத்துவஜா
கோதண்டஹஸ்தா
புண்டரீகவரதா
ஓ! விஷ்ணு
ஓ! பராதபரா
பரமதயாளா
ஓம் நாராயணு
நமோநாராயணு
ஸ்ரீமந்நமோநாராய
சரணம்ப்ரபத்யே[ணு
ஸ்ரீமதே நாராய
ணாய நம
கோவிந்தகோவிந்த
கோபால கோபால

ஸ்தநாமாவளி ஸ்தோத்திரம் முற்றிற்று.